

Szolgálatra emelkedvén

Ruhi Intézet

2. Könyv

Szolgálatra emelkedvén

Ruhi Intézet

A sorozat könyvei:

Az alábbiakban szerepelnek a Ruhi Intézet által kidolgozott sorozatokban lévő jelenlegi címek. Az a cél, hogy a könyveket szisztematikusan használjuk a fő tanfolyamsorozatban a fiatalok és felnőttek azon képességének fejlesztésére, hogy szolgálják a közösségeiket. A Ruhi Intézet olyan tanfolyamokat is kialakít, amelyek leágaznak a sorozat harmadik könyvéből a bahá'í gyerekosztály tanítók képzésére, csakúgy mint az ötödik könyvből a serdülőcsoportok animátorainak kinevelésére. Ezek is fel vannak tüntetve az alábbi listában. Meg kell jegyeznünk, hogy a lista megváltozhat a gyakorlatban szerzett tapasztalat növekedésével, illetve további címek kerülnek majd bele, amint a kidolgozás alatt álló számos tanfolyami elem eléri azt a fázist, hogy széles körben elérhető legyen.

1. Könyv	<i>Elmélkedés a lélek életén</i>
2. Könyv	<i>Szolgálatra emelkedvén</i>
3. Könyv	<i>Gyerekosztályok tanítása, Első szint</i>
<i>Gyerekosztályok tanítása, Második szint</i>
<i>Gyerekosztályok tanítása, Harmadik szint</i>
<i>Gyerekosztályok tanítása, Negyedik szint</i>
4. Könyv	<i>A kettős Megnyilvánulások</i>
5. Könyv	<i>A fiatal serdülők képességeinek kibontakoztatása</i>
<i>A kezdőlendület: 5. Könyv első oldalági anyaga</i>
<i>Egyre bővülő kör: 5. Könyv második oldalági anyaga</i>
6. Könyv	<i>A Hit tanítása</i>
7. Könyv	<i>Együtt sétálva a szolgálat ösvényén</i>
8. Könyv	<i>Bahá'u'lláh Szövetsége</i>
9. Könyv	<i>Történelmi rálátást nyerve</i>
10. Könyv	<i>Élettől lüktető közösségek építése</i>
11. Könyv	<i>Anyagi eszközök</i>
12. Könyv	(rövidesen megjelenik)
13. Könyv	<i>Társadalmi tevékenységben való részvétel</i>
14. Könyv	(rövidesen megjelenik)

Copyright © 1987, 1995, 2020, Ruhi Foundation, Colombia
Minden jog fenntartva. 1.1.1.PE kiadás 1995. október
2.1.1.PE kiadás 2020. szeptember
ISBN 978-958-59880-9-5

Printed in Germany:
Permission for limited printing of this book has been granted to the National Spiritual Assembly of the Bahá'ís of Hungary

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Magyarországi Bahá'í Közösség
1053 Budapest, Ferenciek tere 3. II.em./4.
www.bahai.hu
Email: nsa@bahai.hu

Tartalom

Néhány gondolat a tutorhoz	v
A tanítás öröme	1
Felemelő beszélgetések.....	15
Elmélyülési témák	36

Néhány gondolat a tutorhoz

Ez a könyv, ami a második a Ruhi Intézet által felajánlott tanfolyamok fő sorozatában, azon képességekkel foglalkozik, amelyek segítségével hozzájárulhatunk értelmes és felemelő beszélgetésekhez. Ezt a sajátos szolgálati tevékenységet, amelyre a könyv összpontosít, a harmadik fejezet fejt ki. Egy olyan világban, ahol iszonyatos erők szaggatják szét a közösségi kötelékeket, az a gyakorlat, hogy barátokat és szomszédokat meglátogatunk az otthonaikban azért, hogy a társadalom életében központi jelentőségű témákat járjunk körül, gyógyír lehet az egyre növekvő elszigeteltség okozta néhány betegségre, ha az a kultúra kiemelkedő jellegzetességévé válik. Az így létrehozott baráti kötődések, ahogyan arra a fejezet utal, élénk és harmónikus közösségek építésének a folyamatát szolgálják erősíteni.

Egy szomszédságban vagy faluban fenntartott otthonlátogatási program bizonyos fokú szervezettséget igényel, bevonva egy odaadó barátokból álló magot (nukleuszt), akiket a szükséges igazgatási intézmények és segédintézmények támogatnak. A tutornak észben kell tartania, amikor végig vezet egy csoportot a könyvön, hogy a résztvevők arra készülnek fel, hogy egy ilyen folyamatos erőfeszítéshez csatlakozzanak. A tanulásuk egyik elemeként megszervezett látogatások olyan elkötelezettséghez kell vezessenek, hogy évről-évre részt vegyenek ilyen törekvésben, ami a szolgálattal teli élet fontos aspektusa.

Azon otthonlátogatások gyakorlata, amely kifejezetten lelki és társadalmi jelentőségű témák megvitatására irányul, egyértelműen gazdagítja egy közösség kultúráját. Ilyen tekintetben ugyanennyire döntő fontosságú az a számos informális beszélgetés, amelyre otthon vagy a munkahelyen, az iskolában vagy a piacon kerül sor. Ezért aztán az, hogy időről-időre szellemi alapelveket vigyünk bele a mindennapi beszélgetésekbe, egy olyan képesség, amely figyelmet érdemel. Ennek a fejlesztése áll a második fejezet középpontjában, megalapozva ezzel a harmadikban történő tanulmányozást.

Ahhoz, hogy a barátainkkal és a szomszédainkkal való beszélgetéseink felemelők legyenek, képesnek kell lennünk örömet vinni a velük való párbeszédbe. Ezzel a témával foglalkozik az első fejezet, „A tanítás öröme”. A Ruhi Intézet által javasolt összes szolgálati tevékenység magában foglalja lényegében, hogy osszuk meg az isteni bölcsesség azon gyöngyszemeit másokkal, melyekre Bahá’u’lláh Kinyilatkoztatásának óceánjában lelünk. Az első fejezet tanulmányozása azon öröm tudatosságát szándékozik emelni, amely ebben a tevékenységben rejlik. Néhány rész azt kéri a résztvevőktől, hogy gondolkodjanak el Isten Szaváról és hogy mekkora áldás azt másokkal megosztani. Ahogyan arra a fejezet rámutat, ebből a cselekedetből származik az az öröm, amely lépésre sarkall bennünket, amint a szolgálat ösvényét járjuk. Ugyanakkor, mégha teljesen is meg vagyunk győződve ezen alapvető lelki igazságról, elveszíthetjük a tanítás örömét, ha nem figyelmezzünk azokra a tulajdonságokra és hozzáállásra, melyek meg kell, hogy különböztessék a szolgálatot. Ezek a beszélgetés tárgyai a sorozatban következő több könyvben is, és itt csak néhányat vizsgálunk meg, kezdve a mindentől való elfordulással a hetedik részben. A Bahá’í Írásokból származó idézetválogatás szolgál ezen tulajdonságon való elmélkedés alapjául, egy olyan tulajdonságon, amely nélkülözhetetlen ahhoz, hogy külső tényezők ne csökkentsék a szolgálat örömét. Fontos, hogy a résztvevők a tanulmányozásról ne azzal a téves elgondolással távozzanak, hogy a mindentől való elfordulás bezárkózást vagy nemtörődést jelent. Állandóan törekednünk kell, hogy egyre inkább igyekezzünk és hatásosabb legyen a szolgálatunk, amint próbálunk jobb és jobb eredményeket elérni. Ehhez kellően meg kell értenünk az erőfeszítés jellegét, egy olyan témát, amivel a nyolcadik rész foglalkozik. Az

optimizmust és a hálát, a szolgálat ösvényének két alapvető hozzáállási formáját, a következő és egyben utolsó rész tárgyalja röviden.

A könyv második fejezete, a „Felemelő beszélgetések”, arra a képességre fókuszál, hogy felemeljük egy informális beszélgetés szintjét azzal, hogy lelki alapelvekre utalunk, amikor arra alkalom adódik. Különböző témákban egy sor olyan rövid magyarázatot tartalmaz, amely bár nem pontos idézet, mégis ’Abdu’l-Bahá szavain alapszik, valamint sok Őáltala használt szót és kifejezést foglal magába. Ezek mindenkit érintő, a különféle háttérű embereket foglalkoztató törekvésekről és aggodalmakról szólnak. Remélhetőleg, a magyarázatok tanulmányozásával a résztvevők inspirációt merítenek abból a hozzáállásból, amellyel ’Abdu’l-Bahá kifejtette a lelki alapelveket, illetve felveszik azt a szokást, hogy Őt lássák, amikor azon igyekeznek, hogy felfedezzék azokat a gyöngyszemeket, melyek Bahá’u’lláh Kinyilatkoztatásának óceánjában rejlenek, hogy megértsék Atyja tanításainak jelentését és vonatkozásait, valamint hogy nagylelkűen megosszák azokat másokkal.

A fejezet céljának eléréséhez a résztvevőknek lehetőséget kell adni, hogy jónéhányszor áttekintsenek minden egyes magyarázatot, megállapítsák a gondolatmenetet, és mindaddig gyakorolják azt elmondani, amíg olyannyira magukévá teszik a gondolatokat, hogy természetesen ki tudják azokat fejezni. Néhányan először alapvetően a mondatokat fogják megtanulni és elismételni, többé-kevésbe úgy, ahogy azok a fejezetben vannak. Ez várható. Amint mélyül a Hitről szerzett tudásuk és növekszik a tapasztalatuk, sokkal szélesebb tartalom és gazdagabb szókincs áll majd rendelkezésükre, ami majd visszatükröződik a másokkal való párbeszédekben. A tutornak fel kell ismernie, hogy ezen a ponton kettős a törekvés: bizonyos könnyedséggel elmagyarázni a tanításokat és összhangban lenni ’Abdu’l-Bahá gondolataival.

Miután a csoport tagjai megtanulják az egyes magyarázatok tartalmát bemutatni, tovább haladnak egy másik tevékenységre, amely arra ösztönzi őket, hogy a tanulmányozott gondolatokat összekapcsolják a családjukat, barátaikat és munkatársaikat aggasztó kérdésekkel. Ezért aztán el kell gondolkozniuk a beszélgetések során felhozott néhány témán és kérdésen, valamint eldönteniük, hogy melyek kínálnának lehetőséget, hogy belevigyék a gondolatokat egy beszélgetésbe. Néhány magyarázatnál egy-két példa megemlítése mutatja be, hogy ’Abdu’l-Bahá által kifejtett lelki alapelvek hogyan vetnek fényt az embereket érintő kérdésekre mindenütt. Ez a feladat gyümölcsözőbb lesz, ha a tutor, még a könyv tanulmányozása folyamán, minden csoporttagot támogatni tud abban, hogy kiválasszon egy magyarázatot és pár egyént, akivel a benne levő gondolatokról társaloghat. Így időt lehet szentelni annak, hogy amikor a résztvevők összejönnek, elmesélhessék egymásnak az általuk folytatott beszélgetések dinamikáját.

Ebben a fejezetben minden magyarázathoz kapcsolódik néhány memorizálandó részlet Bahá’u’lláh Írásaiból. Az a hangsúly, amit a Ruhi Intézet a memorizálásra helyez, és ami már megjelenik a sorozat első könyvében is, még erőteljesebbé válik a második könyvben. Feltehetőleg a résztvevők mostanra már tudatában vannak annak a lelki tápláléknak, amiben részesülnek, amikor időről-időre részleteket idéznek az Írásokból. Ebben a könyvben tehát tovább fognak elmélkedni azon hatásokról, melyeket Isten Szava az emberi szívre gyakorol, valamint a harmadik fejezetben, akárcsak a másodikban, megtanulják az Írásokban található alapelvek és gondolatok bemutatását a beszédük során, illetve részletek közvetlen idézését, ha arra megfelelő alkalom nyílik. A tanítások pontos elmagyarázása, tiszta formájukban való átadása azon képességek közé tartozik, amelyet mindannyian törekszünk fejleszteni, amint a szolgálat ösvényén járunk. Az, hogy ehhez kiváló kiindulópont, ha elkezdjük ’Abdu’l-Bahá

magyarázatait tanulmányozni és megpróbáljuk azokat olyan módon kifejezni, ahogyan azt Ő tette, a második fejezet szerkezetének alapvető pillére.

Amint azt fentebb említettük, az „Elmélyülési témák” című harmadik fejezet azon szolgálati tevékenység felé fordul, amivel ez a könyv foglalkozik – azaz a barátok és szomszédok meglátogatása kifejezetten abból a célból, hogy a közösségi élethez alapvető fontosságú beszélgetésekben vegyünk részt. A fejezetben háromféle beszélgetés képe rajzolódik ki és mindegyikhez egy adott tartalom javasolt. Az első fajta olyan témák sora köré épül, amelyeket egy falu vagy szomszédság lakóival járhatunk körbe egy szisztematikus látogatási program során. Bár a körvonalazott tartalom számos különböző módon megosztható az érdeklődőkkel, a témák eredeti szándéka marad a legfontosabb – lehetőséget adni egy-egy háztartáshoz tartozóknak, hogy elmélyítsék a tudásukat a Hitről. A fejezet nagyobb része ezért az ilyenféle beszélgetéseknek szentelt.

Ugyanakkor az otthonlátogatások gyakorlata új méreteket öltött az elmúlt évek során, különösen amint az egyre kisebb földrajzi egységek, egészen a falu és városi szomszédságok szintjéig, növekedést tapasztaltak azon egyének számában, akik tutorokként, serdülőcsoportok animátoraként és gyerekosztály tanítókként tudnak közreműködni. Érzékelhető módon a gyakorlat nem csupán a Hit ismeretének a terjesztése céljából bizonyult alapvető fontosságúnak; a serdülők lelki megerősítésére, illetve a gyerekek lelki nevelésére irányuló programok sikeres előmeneteléhez is lényeges. Ebben az vált világossá, hogy az animátoroknak és a két programban résztvevő gyerekek szüleit tanítóknak rendszeres látogatásokat kell tenniük, hogy megbeszéljék az azokat formáló elképzeléseket és megközelítéseket. Ilyen megbeszélések alkotják a beszélgetés második típusát, amelyek a tizennegyedik és tizenötödik részben kerülnek áttekintésre. Az ezen részekben lefedett tartalom messze nem átfogó, mivel a résztvevők sokkal jobban meg foják ismerni a két nevelési programot későbbi kurzusokban. Azonban az, hogy tudnak az ilyenfajta beszélgetés jelentőségéről, valamint elkísérik a gyerekek tanítóit és a serdülőcsoportok animátorait a szülők meglátogatásakor, hasznosnak bizonyulhat ebben a kezdeti szakaszban.

A fejezetben elképzelt harmadik típusú beszélgetés egy igen különleges célt szolgál. Nagyon sok fiatal férfi és nő keres olyan utakat, amelyeken keresztül kifejezhetik azon hő vágyukat, hogy hozzájáruljanak a világ jobbulásához. Ők a társadalom átforgáló képesség hatalmas tárházát jelentik, ami arra vár, sőt, vágyik, hogy megnyissák. Egy kortársak közti beszélgetés, amely során elgondolkoznak az ifjúkor adta egyedülálló lehetőségekről és felelőségekről, a maga összes energiájával és különleges erejével, többnyire a szolgálat körüli párbeszédhez vezethet, illetve érdeklődést kelthet a falvakban és a szomszédságokban zajló munkálkodás iránt az egész világon. Ennek eredményeként számosan fogadnak majd el egy meghívást az intézeti tanfolyamokhoz való csatlakozásra, mintegy eszközként azon képesség megszerzésére, hogy a felnövekvő generációnak lelki nevelést biztosítsanak gyerekosztály tanítókként és serdülőcsoport animátorokként. A kilencedik és tizedik rész felsorol néhány gondolatot, amit körbe lehet járni egy ilyen típusú beszélgetésben.

Azon képességek megerősítéséhez, amelyekkel képesek az egyének értelmes beszélgetéseket kezdeményezni és fenntartani, a fejezet természetesen túl kell, hogy menjen az átfogó témák és az azoknak megfelelő tartalmak ajánlásán. A gondolatok világos megfogalmazásának képességén kívül a résztvevőknek ki kell alakítaniuk a szükséges hozzáállást és lelki tulajdonságokat. Ezek adják nagyrészt a fejezetben kibontakozó beszámoló alapját, de a kérdéses képességek fontosságáról kimondottan a negyedik rész szól,

ahol a résztvevők elgondolkoznak, hogy milyen érzések és gondolatok kell, hogy eltöltsék a szívünket és elménket, amikor egy látogatásra készülünk, illetve az ötödik rész, ahol az alázatosság tulajdonságát veszik fontolóra. A tutornak oda kell majd figyelnie arra, hogy a résztvevők megfelelő figyelmet szenteljenek ezen részeknek, hiszen bármekkora tudásra is teszünk szert, bármennyire jól tudjuk megfogalmazni a gondolatokat, beszélgetéseink hatékonysága azokon a tulajdonságokon és hozzáálláson fog múlni, amivel megközelítjük őket.

Meg kell jegyezni, hogy a könyvek ezen sorozatában leírt szolgálati tevékenységek, bár központi fontosságúak egy közösség építéséhez és növekedéséhez is, mindennek előtt egy olyan folyamatnak az elemei, amely az egyéni képességet kívánják fejleszteni tanulmányozás és cselekvés által. Amire minden tutornak rá kell ébredni, az az, hogy ezek a tevékenységek egymásra épülnek és könyvről könyvre egyre összetettebbé válnak. Megtanulni azt, hogy az egyes szolgálati tevékenységeket hogyan lehet hatékonyan véghez vinni, lényegesnek bizonyul ahhoz a képességhez, amit a soron következők megvalósítása igényel. Fenntartani egy folyamatos beszélgetést egy többszöri otthonlátogatás során nyilvánvalóan sokkal igénybe vevőbb, mint az 1. Könyv által bátorított tevékenység, ami egy rendszeres áhítat találkozó tartása, akár egyedül, akár együttműködve másokkal. És nem nehéz meglátni, hogy a soronkövetkező sokkal komplexebb szolgálati tevékenységek véghezviteléhez mennyire lényeges, hogy a résztvevők az itt tárgyalt képességekben fejlődjenek.

Amint azt az 1. Könyv bevezető gondolatai említik, az intézeti tanfolyamban résztvevők szerte a világban különféle háttérből jönnek, és kezdetben különböző mértékben ismerik a bahá'í tanításokat. Mire elkezdik ezt a második könyvet, valóban mindannyian a tanfolyamok által megnyitott szolgálat ösvényére lépnek. Azonban maradnak különbségek. A fiatalok esetében például, hacsak nem mentek végig a gyerekeknek és serdülőknek szóló nevelési programon, a könyvben szereplő számos magyarázat és téma új lesz számukra, és annak tanulmányozása eszközül szolgál majd, hogy elmélyítsék a tudásukat a Hitről. A tutornak készen kell állnia ilyen tekintetben, hogy rugalmasságot és kreativitást mutasson, ami szükséges a csoport minden tagja megértésének a gondozásához, közben ügyelve arra, hogy a kurzus elérje a fő célját, azaz hogy a résztvevők képessé válnak értelmes és felemelő beszélgetést folytatni. Továbbá, a többeszer helységben, ahol a könyvet használják, a közösségépítő folyamat, amihez a három fejezet kíván hozzájárulni, nem ugyanazon a fejlődési ponton van. Ezért aztán a tanultak cselekedetbe való átültetése különböző formát ölthet egyik helyről a másikra, és ez is a jelét mutatja annak a törődésnek és alaposságnak, amivel a tutornak minden egyes tag igényeire reagálnia kell, amikor végigvisz egy csoportot ezeken az oldalakon.

A tanítás öröme

Cél

Megérteni azt, hogy a tanítás öröme abban
a cselekvésben rejlik, hogy megosztjuk másokkal
Isten Szavát.

Első rész

A Ruhi Intézet által ajánlott tanfolyamok sorozatában a második a *Szolgálatra emelkedvén*, amelyik ötvözni kívánja a tanulmányozást és a szolgálatot. Abban szándékozik segíteni, hogy tovább haladjunk a szolgálat azon ösvényén, amelyre léptünk, miközben törekszünk kettős célt megvalósítani: a saját lelki és szellemi növekedésünkben előrehaladni, illetve hozzájárulni a társadalom átformálásához. Az első kurzusban való részvételünk után már tudnunk kell, hogy azt az ösvényt, amire utalunk, a szolgálati tevékenységek sorozata határozza meg, olyan tevékenységek, amelyeket Bahá'u'lláh Írásaiban megjelenített új világrend célja felé emelt tekintettel hajtunk végre. Így aztán, amit a „szolgálat ösvényén való haladásnak” hívunk, nagyrészt azon erőfeszítéseinkből áll, hogy az Ő tanításait a magunk életében és az emberiség életében alkalmazzuk. Ő maga ezen szavakkal szól a Kinyilatkoztatásáról:

„Ő szolgálaim! Szent és Istentől elrendelt Kinyilatkoztatásom olyan, mint egy óceán, melynek mélyén megszámlálhatatlan drága, mindennél tündöklőbb gyöngy rejlik. Minden kereső kötelessége, hogy elinduljon és igyekezzék ez óceán partjait elérni, hogy kutatása buzgalmának és erőfeszítéseinek mértéke szerint részesülhessen az ajándékokban, melyeket Isten megmászhatatlan és rejtett Tábláiban előre elrendelt.”¹

Ebben az első fejezetben a gondolataink azon öröm felé fordulnak, amely eltölti a szívünket, amint felfedezzük Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceájában rejtező bölcsesség gyöngyszemeit és megosztjuk azokat másokkal. Az 1. Könyv tanulmányozásából már láttuk, hogy milyen különösen csodálatosak az Írásaiban található isteni vezérlés gyöngyszemei. Elmélkedjünk el néhány további idézetről:

„Isten kijelentése egy lámpás, melynek fénye ezek a szavak: Egy fa gyümölcsei és egy ág levelei vagytok.”²

„Az Én szememben az Igazságosság a legszeretettebb minden dolgok közül; hát el ne fordulj tőle, ha Utánam vágyódsz, és ne hanyagold el azt, hogy bízhasak benned!”³

„Törődjete alaposan annak a kornak a szükségleteivel, amelyben éltek, és osszpontosítsátok megfontolásaitokat annak követelményeire és elvárásaira.”⁴

„Minden ember azért teremtetett, hogy egy folytonosan fejlődő civilizációt előmozdítsa.”⁵

„A világ elmúlik, és az, mi is örök, az Isten szeretete.”⁶

„Te vagy az Én mécsesem, és az Én világosságom benned van. Abból merítsd ragyogásod, és Rajtam kívül ne keress mást! Mert gazdagnak teremtettelek, és bőségesen árasztottam kegyeimet rád.”⁷

Idővel tanuljuk meg ezeket a rövid részleteket kívülről!

Második rész

Ahhoz, hogy elkezdjük megfontolni ezen fejezet fő témáját, olvassuk el még egyszer az előző részben idézett első részletet és végezzük el a következő feladatokat!

1. Egészítsük ki az alábbi mondatokat!
 - a. Kötelességünk, hogy _____ és _____
Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjának _____ .
 - b. Igyekeznünk kell Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjának partjait elérni, hogy részesülhessünk az _____, melyeket Isten megmásíthatatlan és rejtett Tábláiban előre elrendelt.
 - c. Az ajándékok, melyekben Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjából részesülünk, _____
mértéke szerint lesz.
2. Mit jelent az, hogy „elinduljon”? _____

3. Mit jelenthet az, hogy “igyekezzék elérni” valamit? _____

4. Mit kell minden keresőnek igyekeznie elérni? _____

5. Mit jelent az, hogy egy dolog egy másik „mértéke szerint” való? _____

6. Bahá'u'lláh azt mondja, hogy Kinyilatkoztatása óceánjának ajándékaiból a megtett erőfeszítéseink mértéke szerint részesülünk.
 - a. Soroljunk fel néhány példát azon erőfeszítésekre, melyeket ha megteszünk, ezen ajándékokból részesülünk! _____

 - b. Soroljunk fel néhány ajándékot, amelyben részesülünk! _____

Harmadik rész

Tudván azt, hogy Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása egy óceánhoz hasonlatos, melynek mélyén értékes gyöngyszemek rejteznek, mindegyikünk igyekszik megtenni a legtöbbet azért, hogy részesüljünk annak ajándékaiból, és hogy segítsünk másoknak elérni partjait. De vajon, kérdezhetjük magunktól, milyen hosszú ez az út ezen óceán partjáig? Bahá'u'lláh azt mondja:

“Ó, szolgálaim! Az egy igaz Isten a tanúm! E legnagyobb, e határtalan és áradó óceán közel, meglepően közel van hozzátok. Nézzétek, közelebb van ez hozzátok, mint saját ütőeretek! Egy szempillantás alatt elérhetitek, ha csak akarjátok, és részesülhettek e soha el nem múló jótéteményből, ez Isten-adta kegyből, ez örök ajándékból, e leghatalmasabb és kimondhatatlanul dicsőséges adományból.” 8

1. Mire utal „e legnagyobb, e határtalan és áradó óceán”? _____

2. Milyen közel van hozzánk ez az óceán? _____

3. Milyen gyorsan érhetjük el ezt az óceánt? _____

4. Egészítsük ki az alábbi mondatokat!
 - a. Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának legnagyobb óceánja közel, _____
_____ van hozzánk.
 - b. Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánja _____ van hozzánk, mint saját ütőerünk.
 - c. Gyorsan, egy _____ alatt képesek vagyunk _____ Kinyilatkoztatásának óceánját, ha csak akarjuk, és _____ abból.
 - d. Gyorsan, egy szempillantás alatt elérhetjük Kinyilatkoztatásának óceánját, _____, és részesülhetünk abból.

Negyedik rész

Elérve Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánja partjaihoz, merítünk annak kincseiből, s bőkezűen és feltétel nélkül megosztjuk az isteni vezetés gyöngyszemeit másokkal, melyekre saját tanulmányozásaink, imáink és elmélkedéseink, valamint azon erőfeszítéseink során folyamatosan bukkanunk rá, hogy az Ő Ügyét és az emberiséget szolgáljuk. Szenteljünk egy kis időt a következő részlet memorizálására, amely állandóan emlékeztet ezen kötelesség szentségére!

„Ó, Isten ösvényének vándora! Vedd ki részed Kegyelmének óceánjából, és ne foszd meg magad a dolgoktól, melyek annak mélyén rejlenek. Légy azok közül való, kik részesülnek kincseiből. Ezen óceán egy harmatcseppje, ha ráhullana mindenekre, mik a mennyekben és a földön vannak, elég gazdagságban részesítené őket Isten, a Mindenható, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs kegyelméből. A lemondás kezével meríts életadó vízből, és öntözz meg azzal minden teremtet dolgot, hogy megtisztulhassanak minden ember-alkotta korlátozástól, és eljuthassanak Isten fenséges trónusának, e szent és ragyogó Helynek a közelébe.” 9

Ötödik rész

Amint haladunk előre az intézeti tanfolyamokon, elvégezve a szükséges tanulmányozásokat és tevékenységeket, növekszik majd a szolgálatra való képességünk, és képesek leszünk véghez vinni olyan szolgálati tevékenységeket, amelyek végtelen örömet hoznak a szívünknek és segítenek teljesíteni kettős célunkat – olyan tevékenységeket, mint osztályokat tartani a gyerekek lelki fejlődéséért, serdülőkkel foglalkozni egy őket lelkiileg megerősítő programban, illetve segíteni a barátok egy csoportjának a fő sorozat könyveinek a tanulmányozásában. Végig ezen az úton Isten Szava lesz ihletésünk állandó forrása, amelyet megosztunk majd másokkal, fiatallal és időssel egyaránt. Így hát igen csak helyénvaló, hogy gyakran meditáljunk annak erejéről és az emberi szívre gyakorolt hatásáról. A következő idézetben Bahá'u'lláh így szól erről az erőről:

„Isten Szava egy facsemetéhez hasonlatos, melynek gyökerei az emberek szívébe plántáltatott. Kötelességetek, hogy segítsétek cseperedését a bölcsesség, a megtisztult és szent szavak élő vizével, hogy gyökerei erősen megkapaszkodjanak, ágai pedig az egekig és még azon túl is nyúljanak.” 10

1. Mihez hasonlítható Isten Szava? _____

2. Hová lettek elültetve az Isteni Szó fájának gyökerei? _____

3. Hogyan segítsük ezen fa növekedését? _____

4. Milyen magasra tud ez a fa nőni? _____

-
5. Magyarázzuk meg néhány mondattal, hogy az Isteni Szó másokkal való megosztása miért bír kiemelkedő fontossággal!

Hatodik rész

Most gondoljunk azokra a különböző tevékenységekre, amelyekkel nap mint nap foglalkozunk! Gondoskodunk a testünkről. Tanulunk, hogy ismereteket szerezzünk és növeljük értelmi képességeinket. Dolgozunk és készségeket sajátítunk el, melyek segítségével a társadalom hasznos tagjaiként élhetünk. Résztveszünk sportokban és más szabadidős tevékenységekben. Időnk nagy részét leköti számos ezekhez hasonló tevékenység, melyek mindegyike fontos szellemi fejlődésünkhöz és anyagi jólétünkhöz. Ám minden nap ott vannak azok a különleges, lelkiséggel áthatott percek, amikor imádkozunk, elmélyítjük a tudásunkat, egyedül vagy barátokkal, az isteni tanításokban, vagy mikor a számtalan módok valamelyikén segítünk a körülöttünk lévőknek felfedezni Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjában rejlő gyöngyszemeket. Vajon ezek a percek nem mindenek felett becsesek-e? Van-e nagyobb öröm annál, mint ezen mennyei áldásokban részesülni?

Mindig emlékeznünk kell arra, hogy 'Abdu'l-Bahá hogyan bátorított bennünket, hogy az emberiség felemelésének szenteljük magyunkat:

„Mindnyájunkat egyetlen Isteni cél egyesít, indítékaink nem anyagiak, és leghőbb kívánságunk az, hogy Isten Szeretetét terjesszük az egész világon!”¹¹

Tegyük fel, hogy lehetőségünk adódik megosztani egy baráttal az első rész egyik idézetét, amit kívülről megtanultunk. Honnan jön az az öröm, amit a szívünkben érzünk? Természetesen reméljük, hogy barátunkat felemelik Bahá'lláh szavai. Mi van akkor azonban, ha nem mutat olyan lelkesedést, amit vártunk? A szívünkben lévő öröm egyszerűen eltűnik? Miért nem?

Hetedik rész

Amikor rájövünk, hogy mindazon dolgok közül, melyeket az életünkben teszünk, azok a percek, amelyeket Isten Szavának másokkal való megosztásával töltünk, különleges áldásokkal vannak felruházva, egy nagy jelentőségű következtetésre jutunk. Arra, hogy a szolgálatból szerzett öröm magában a cselekedetben rejlik. Reméljük persze, hogy az általunk véghet vitt szolgálati cselekedetek tiszteletre méltó eredményeket fognak majd hozni, de ha túlságosan ragaszkodunk az eredményekhez, ha túlságosan is befolyásolnak a dicséretok vagy kritikák, elveszítjük a tanítás örömet. Az, ami a szolgálatra kell hogy sarkalljon bennünket, az Isten szeretete, nem pedig a vágy, hogy sikerünk legyen, hogy jótéteményekben részesüljünk, vagy hogy elismerést szerezzünk. Mindezen dolgoktól való elfordulás az örömteli tanítás előfeltétele. Az alábbi idézetek tanulmányozása segítséget ad ahhoz, hogy elgondolkodjunk ezen a mindennek felett fontos témán:

„Ó, kétféle látás birtokosa! Csukd be az egyik szemed, és nyisd ki a másikat! Csukd be az egyiket a világ és mindaz előtt, ami abban létezik, és nyisd rá a másikat a Szeretett megszentelt szépségére!” 12

„Ó, barátok! Ne hagyjátok el az örök szépséget mulandó szépségért, és ne ragaszkodjatok a pornak e halandó világához!” 13

„Ó, fia az Igének! Fordítsd arcodat Felém, és mondj le mindenről Rajtam kívül, mert tartós az Én uralmam, és birodalmam nem vész el. Ha mást keresel Rajtam kívül, bizony, még ha örök időig kutatsz is a világmindenségben, keresésed hiábavaló lesz.” 14

„Ó, barátta fogadott idegen! Szíved fáklyáját az Én hatalmam keze gyújtotta lángra, ne oltsd azt el az önzés és a szenvedély ellentétes szelével! Minden bajod gyógyírja a Rám való emlékezés, ezt ne feledd! Kincsed legyen az Én szeretetem, és tartsd azt oly nagy becsben, mint szemed fényét, mint életed.” 15

„A mindentől való elszakadás olyan, mint a nap; bármilyen szívben is ragyogjék, elfojtja az a sóvárgás és az egó tüztét. Az, kinek látását a megértés fénye sugározza be, bizonyosan elszakítja magát a világtól és annak hiábavalóságaitól. ...Ne engedd, hogy a világ s annak hitványságai elszomorítsanak. Boldog az, kit a gazdagság nem tölt el hiú dicsőséggel, sem a szegénység szomorúsággal.” 16

1. Remete életet jelent-e az elszakadás ezen világtól? _____
2. Lehetséges-e elszakadni ettől a világtól, és ezzel egy időben dolgokat birtokolni?

3. Az az ember, aki életének gyakorlatilag minden óráját a munkájának szenteli, elszakadt-e a világ dolgaitól? _____
4. Az az ember, aki éppen csak annyit dolgozik, hogy kielégítse alapvető szükségleteit, a fennmaradó idejét pedig semmittevéssel tölti, elszakadt-e a világtól? _____
5. Az az ember, aki képtelen elviselni a fizikális kényelmetlenségeket a szolgálat mezején, elszakadt-e a világtól? _____

6. Sok olyan dolog van, amihez ragaszkodhatunk az anyagi javak mellett. Mihez ragaszkodnál, ha egy olyan ember lennél, aki:
- fel akarja adni akkor, amikor elvégez egy szolgálati tevékenységet és senki sem ismeri el? _____
 - lesújtva érzi magát, amikor valaki nem fogadja el azokat a gondolatokat, amiket megoszt vele? _____
 - eltitkolja hitét attól való félelmében, hogy mások elutasítják? _____
7. A mindentől való elfordulás nem zárkózottságot vagy nemtörődömséget jelent. A következők közül melyik lehet annak a jele, hogy valaki nem fordult el mindentől?
- Örömet méríteni abból, hogy másokat fejlődni látunk.
 - Abbahagyni egy osztály tanítását, amikor néhány gyerek rosszul viselkedik.
 - Dicsekedni elért eredményeinkről.
 - Keményen tanulni és elégedettnek lenni a fejlődésünkkel.
 - Keményen dolgozni, hogy kialakítsuk a közjó szolgálatának a képességét.
 - Kíválságra törekedni a foglalkozásunkban.
 - Betartani a tisztaságot és tisztán, illetve rendben tartani az otthonunkat.
 - Vigyázni a dolgainkra.
 - Törődni mások jólétével.
 - Elcsüggedni, amikor nem kapunk dicséretet az erőfeszítéseinkért.
8. A mindentől való elszakadás olyannyira fontos mindannyiunk számára, hogy ajánlatos az ebben a részben lévő összes idézetet kívülről megtanulni.

Nyolcadik rész

Ahhoz, hogy részesüljünk az emberiség szolgálatának szentelt örömteli élet jótéteményeiből, készen kell álljunk erőfeszítést tenni, az erőfeszítéseink pedig egy bizonyos mértékű áldozatot igényelhetnek. Gyakran használjuk a mindennapjainkban az „áldozat” szót. Ha egy barátunk hajnalban ér haza egy útról, akkor meglehet, hogy mi is korán felkelünk, hogy hazavigyük. Azt mondjuk, hogy feláldoztunk néhány óra alvást. Egy hozzánk közel álló valaki megbetegszik; kedvenc időtöltésünk néhány órájáról lemondunk, hogy vele törődjünk. Az életben vannak olyan alkalmak, amikor különösen keményen kell dolgoznunk, és úgy gondoljuk, hogy feláldozzuk a kényelmünket, hogy elérjük egy célunkat.

Mindannyiunkban benne van a legnagyobb vágy, hogy szolgáljuk az Ügyet, nagylelkűen felajánlva időnket és energiánkat, valamint amennyire lehetséges, anyagi forrásaink egy részét. Amikor ezt tesszük, emlékeznünk kell arra, hogy bár a szolgálat ösvényén feladunk evilági dolgokat, ám amit kapunk, az az igaz öröm, amint lelkileg fejlődünk. Későbbi kurzusokban lehetőségünk lesz tovább elmékednünk az áldozat természetéről. Amit fel kell ismernünk a kezdetektől, az az, hogy azzal jár, hogy lemondunk az alacsonyabbról a magasabbért, akárcsak a mag feláldozza magát, hogy egy megszülethessen egy fa. Az áldozat az öröm hordozója, ebben az örömben pedig nem lesz részünk, hacsak nem vagyunk hajlandóak következetes erőfeszítést tenni.

Bahá'u'lláh azt mondja:

„Ha Őt akarjuk keresni, dolgoznunk kell. Ha a Véle való újraegyesülés mézéből kívánunk kortyolni, lángolnunk kell. És ha ezen kelyhet megízleltük, hátat fogunk fordítani a világnak.” ¹⁷

'Abdu'l-Bahá pedig azt tanácsolja nekünk:

„...Ne pihenjete, ne keressetek megnyugvást, ne ragaszkodjatok eme múltó világ fényűzéseihez, szabadítsátok meg magatokat minden kötődéstől, és azon igyekezzetek szívvel-lélekkel, hogy Isten Királyságában teljesen megerősödjete! Gyűjtsetek mennyei kincseket! Válgjatok napról napra sugárzóbbá! Közelítsetek mindjobban az egység küszöbéhez!” ¹⁸

Mindannyian hiszünk abban, hogy a célok eléréséhez erőfeszítést kell tennünk. Ám ennek az egyszerű hitnek vannak bizonyos velejárói a gyakorlatban, amiről nem szabad megfeledkeznünk. Hiszen fontos arra emlékezni, hogy összefüggés van a szükséges energia mennyisége és az előttünk álló cél vagy feladat nehézségi szintje között. Becsajjuk magunkat, ha azt gondoljuk, hogy az teljesíthető kevesebbrel. De az erőfeszítés nagysága nem az egyetlen tényező, amit figyelembe kell venni. Szükség van következetességre és kitartásra is. Fontos az összpontosítás. Lényeges a feladatok befejezésének a szokása, nem ugrálva az egyikről a másikra, és befejezetlenül hagyva a munkát. A lagymatag erőfeszítések nem teremnek gyümölcsöt. Képzeljünk el egy a gyerekek lelki neveléséért hetente tartott osztályt. A tanítónak bizonyos számú órát kell szánnia arra, hogy minden egyes órára felkészüljön; végig kell koncentrálni az osztály folyamán, hogy segítsen a tanulóknak megérteni az óra tartalmát; rendszeresen meg kell látogatnia a gyerkőcök szüleit; valamint hétről-hétre követnie kell az egyéni előrehaladásukat. Mi a sorsa egy olyan osztálynak, amelynek a tanítója csak alkalmanként készül fel, korábban és hirtelen befejez egy foglalkozást, ha fáradtnak érzi magát, és nem szentel elegendő időt, hogy elgondolkozzon minden egyes gyerekről és megbeszélje a fejlődésüket a szülőkkel? És mi van akkor, ha a tanító bármikor egyszerűen csak lemondja a foglalkozást, amikor más egyéb kötelezettségének kíván eleget tenni, mondjuk egy látogatóban lévő barátjával lenni?

Ez a néhány észrevétel meg kell, hogy győzzön bennünket arról, hogy figyelniünk kell minden törekvésünkhöz szükséges erőfeszítés mennyiségére és minőségére egyaránt. Ez nemcsak azokra a szolgálati tevékenységekre igaz, amiket végzünk; ugyanúgy vonatkozik a saját fejlődésünkre is. Még azok a lelki szokások is, amelyeket ezen sorozat első könyvében vettünk fontolóra – rendszeres imádkozás, az Írások mindennapi olvasása, az azon való eltűnődés, hogy az életünket hogyan hozzuk összhangba a tanításokkal, odaadó részvétel az áhitat találkozókra - mind a folyamatos erőfeszítéstől függnék. Az alábbiakban szerepel az erőfeszítéssel kapcsolatos számos állítás. Annak eldöntése, hogy melyek igazak, segíteni fog tovább elmélnünk ezen a kérdésen:

- _____ Ha okosak vagyunk, nem kell keményen dolgoznunk.
- _____ Miért menjünk a hosszabb úton; mindig keressünk egy rövidebbet.
- _____ Nincsen rózsza tövis nélkül.
- _____ Álmodjunk nagyot, és az valóra válik.
- _____ Minél nagyobb a tét, annál nagyobb a törekvés.
- _____ Minél nagyobb az erőfeszítés, annál édesebb a jutalom.

- _____ Ha elsőre nem sikerül, próbáljuk meg újra és újra.
- _____ Miért dolgozzunk, ha megkérhetünk másokat, hogy csinálják meg nekünk?
- _____ Ha túl nagy erőfeszítésbe kerül, akkor annak máshogy kell lennie.
- _____ A kis lépések, ha gyakoriak és következetesek, messzire visznek.
- _____ Semmi érdemreméltó nem jön könnyen.
- _____ A kiválóság odaadó elszántságot igényel.
- _____ Az ezer mérföldes utazás egyetlen lépéssel kezdődik.
- _____ Csak így-úgy elboldogulni nem elég jó.
- _____ Nem szabad várnunk a dolgokra, hogy megtörténjenek; azokat nekünk kell megtennünk.
- _____ A siker a szerencse kérdése.
- _____ Nem fogjuk varázslattal elérni a kettős célunkat.
- _____ Mindennap számot kell adnunk magunknak.

A szolgálat ösvényét járjuk, törekedve arra, hogy elérjük saját lelki és szellemi növekedésünket, és hozzájáruljunk a társadalom átalakulásához. Nyilvánvaló, hogy ezen kettős cél megvalósítása hatalmas erőfeszítést igényel tőlünk. Bahá'u'lláh azt mondja:

„Teremtő minden embert ugyanabból az anyagból teremtett, és valóságát felmagasztalta minden más teremtmény felett. Siker vagy sikertelenség, nyereség vagy veszteség ezért egyedül az ember saját erőfeszítésétől függ. Minél jobban igyekszik, annál tovább fog haladni.” 19

Tanuljuk meg a fenti részletet, ha még nem tettük volna meg!

Kilencedik rész

Ahhoz, hogy örömet meríthessünk a szolgálatból, bizonyos magatartásformákat kell magunkban táplálnunk. Például hálásnak kell lennünk a szolgálat ajándékáért, amit Isten ruházott ránk; lehetetlen azt képzelni, hogy mi teszünk Istennek szívességet, amikor az Őgyét szolgáljuk. Meg kell azt is tanulnunk, hogy tartózkodjunk a pesszimizmustól és az élethez pozitív világszemlélettel álljunk hozzá. A szolgálat ösvényén lévő akadályok lépcsőfokokká alakíthatók további fejlődésünkhöz. Még a nehézségek közepette is a hit szemével tekintünk a jövőbe. 'Abdu'l-Bahá következő szavai a reményre és optimizmusra irányulnak, melynek az erőfeszítéseinket kell jellemeznie:

„Kezdetben mily kicsiny a mag, mégis végül hatalmas fává lesz. Ne a magot nézzétek, hanem a fát s annak virágait, leveleit és gyümölcseit!” 20

„Ismerjétek hát fel ezen kicsiny mag létfontosságát, melyet az igaz Földműves vetett, Kegyelemnek kezével, az Úr felszántott földjein, és az adakozás és bőkezűség esőjével öntözött, most pedig az Igazság Napcsillagának melegében és fényében nevelget.” 21

„Mikor is láttok egy fát nőni és fejlődni, reménykedjete a végeredményben. Előbb vagy utóbb virágba borul és gyümölcsöt hoz. Ha egy kiszáradt erdőt vagy öreg fákat láttok, semmilyen remény sincs a termésre.” 22

„Ezért aztán Isten szereteteinek szorgosan kell gondozniuk, táplálniuk és nevelniük a remény fáját igyekezetük vizeivel.” 23

„Ha a szív elfordul azoktól az áldásoktól, melyeket Isten ajándékoz neki, hogyan reménykedhet a boldogságban? Ha nem helyezi reményét és bizalmát Isten Irgalmasságába, akkor hol találhat megnyugvásra?” 24

A fenti idézeteken való elmélkedéshez egészítsük ki az alábbi mondatokat!

1. Kezdetben mily kicsiny a mag, mégis végül _____ .
2. Ne a magot nézzük, hanem _____
_____ .
3. Fel kell hát ismernünk ezen kicsiny mag fontosságát, melyet Isten vetett, Kegyelemének kezével _____

_____ .
4. Mikor látunk egy fát nőni és fejlődni, _____ kell
_____ .
5. Mikor látunk egy fát nőni és fejlődni, reménykednünk kell, hogy az _____
_____ .
6. Igyekezetünk vizeivel _____
kell _____ .
7. Ha a szív elfordul azon áldásoktól, melyeket Isten ajándékoz neki, _____
_____ ?
8. Ha a szív nem helyezi reményét és bizalmát Isten Irgalmasságába, _____
_____ ?

Most gondolkozzunk el egy pillanatra: Egyetértünk-e azzal, hogy az öröm- és reményteli lelkünk a hála alázatos hozzáállásával együttesen az öröm forrása mások számára? És tartsuk mindig észben, hogy az Ügy szolgálatára emelkedvén egy új Nap hajnalának az örömhírét hordozzuk, a Napét, melyen az emberiség egybegyűlik. Bahá'u'lláh szavai visszhangozzanak a szívünkben:

„Boldogok azok, kik cselekszenek; boldogok azok, kik értenek; boldog az ember, ki ragaszkodott az igazsághoz, elszakította magát mindattól mi a mennyekben és mi a földön van.” 25

IDÉZETEK FORRÁSA

1. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, (Budapest, 2014), 153:5, 189.old.
2. Uo., 132:3, 168.old.
3. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Arab 2 (Budapest, 2011-2018), 16.old.
4. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 106:1, 125.old.
5. Uo., 109:2, 126.old.
6. Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no.53, 26.old.
7. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Arab 11, 6.old.
8. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 153:5, 189.old.
9. Uo., 129:1, 163.old.
10. Uo., 43:9, 58.old.
11. 'Abdu'l-Bahá, *Párizsi beszédek* (Budapest, 2016), 99.old.
12. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 12, 42.old.
13. Uo., Perzsa 14, 43.old.
14. Uo., Arab 15, 10.old.
15. Uo., Perzsa 32, 58.old.
16. Bahá'u'lláh, in *The Bahá'í World: Volume One, 1925-1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 printing) 42.old.
17. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018) no.2.12, 17.old.
18. 'Abdu'l-Bahá, *Az Isteni Terv Táblái*, (Budapest, 2018) 13:5, 62.old.
19. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 34:8, 49.old.
20. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing) no. 40.3, 118-119.old.
21. Uo., no. 40.3, 119.old.
22. 'Abdu'l-Bahá, *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered By 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), 153.old.
23. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 206.13, 356-357.old.
24. 'Abdu'l-Bahá, *Párizsi beszédek*, 34:8, 108.old.
25. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing) 139.old.

Felemelő beszélgetések

Cél

Elsajátítani azt a képességet,
hogy beszélgetéseinkbe belevigyünk
szellemi alapelveket

Első rész

Ennek a könyvnek az első fejezetében arról a mérhetetlen örömről beszéltünk, amit Isten Szavának másokkal való megosztásának a cselekedetéből merítünk. Amint előrehaladunk a szolgálat ösvényén, számos lehetőség adódik számunkra, hogy megbeszéljük a barátokkal és ismerősökkel azon belső meglátásokat, melyeket Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásából gyűjtünk. Ezért aztán a mindannyiunk által fejlesztendő leglényegesebb képességek között vannak azok, melyek lehetővé teszik, hogy hozzájáruljunk értelmes és felemelő beszélgetésekhez. Ez és a következő fejezet e tekintetben szándékozik segíteni nekünk. Itt azzal foglalkozunk, hogy miként lehet a beszélgetés szintjét megemelni szellemi alapelvekre történő utalással, amikor arra lehetőség kínálkozik. A következő fejezetben arról fogunk elgondolkozni, hogy hogyan lehet bizonyos témákról egy beszélgetés sorozatot kezdeményezni és fenntartani egy szisztematikus erőfeszítés részeként, hogy élénk közösséget építsünk a falunkban vagy szomszédságunkban.

Az elkövetkezendő részekben különböző témákban megnézünk egy sor magyarázatot, amely mind, bár nem pontos idézet, 'Abdu'l-Bahá beszédein és Tábláin alapul és sok Általa használt kifejezést tartalmaz. Mindegyik magyarázatot el kell olvasnunk néhányszor, megállapítanunk a bennük lévő gondolatsort, valamint a csoportunk többi tagjával felváltva hangosan elmondanunk, amíg természetes módon ki tudjuk azokat fejezni. Ez a gyakorlat felkészít bennünket arra, hogy könnyedén beszéljünk, amikor megfelelőnek találjuk a Hit tanításaiból meríteni egy-egy beszélgetés továbbviteléhez.

Ebben a fejezetben természetesen tovább folytatjuk az Írásokból vett részletek memorizálását, hiszen különleges erővel bírnak, amely behatol az emberi szívbe, és amikor beleszójuk a beszédünkbe, mély hatást gyakorol a hallgatóra. Ugyanakkor az Írásokból való idézés bölcsességet igényel egy beszélgetés során. Ami szükséges, az a mérsékletesség, az egyensúly aközött, hogy az Írásokból közvetlenül idézünk, illetve saját szavainkkal magyarázzuk el a Hit tanításait. Ezen egyensúly eléréséhez sok időt és energiát kell szentelnünk az Írások tanulmányozására, és engednünk kell, hogy azok formálják a gondolatainkat és érzéseinket.

Második rész

Az első magyarázat, melyet tanulmányoznunk kell, az emberiségnek egy Nevelő iránti szükségével foglalkozik:

Amikor elgondolkozunk a létezésen, látjuk, hogy az ásvány-, a növény-, az állat- és az emberi világ mindegyikének szüksége van egy nevelőre. Egy kertnek szüksége van egy kertészre. Ahhoz, hogy bőséges termést hozzon, a földnek szüksége van egy földművesre. Ha egy embert magára hagynak a vadonban, akkor állati szokásokat vesz fel. Ha nevelésben részesül, a legnagyobb eredményeket érheti el. Ha nem volnának nevelők, civilizáció sem létezne.

Háromféle nevelés van: anyagi, emberi és lelki. Az anyagi természetű nevelés a test fejlődésével foglalkozik. Az emberi nevelés a civilizációról és az előrehaladásról szól. A kormányzással, társadalmi renddel, az emberi jóléttel, kereskedelemmel és iparral, művészetekkel és tudományokkal, jelentős felfedezésekkel és nagyszerű kezdeményezésekkel foglalkozik. A lelki nevelés az isteni tökéletességek

megszerzéséből áll. Ez az igaz nevelés, minthogy segítségével kifejlődik az ember szellemi, magasabb rendű természete.

A fejlődéshez az emberiségnek szüksége van egy nevelőre, akinek egyértelműen felhatalmazása van mások anyagi, emberi és lelki nevelésére. Ha valaki azt mondaná, hogy „Nagy intelligencia birtokában vagyok, és nincs szükségem egy ilyen nevelőre”, akkor azt tagadná meg, ami nyilvánvaló. Olyan lenne, mintha egy gyerek azt mondaná, hogy „Nincs szükségem nevelésre; az eszem és az intelligenciám szerint fogok cselekedni, és magam fogom elérni a kiválóságot.”

Az emberiségnek mindig szüksége volt egy ilyen tökéletes nevelőre, valakire, aki segít megszervezni a test táplálásával és egészségével kapcsolatos ügyeket, aki a tudásbeli növekedésre, feltalálásokra és felfedezésekre serkent, és ami a legfontosabb: a lélek életét lehel belé. Egyetlen közönséges ember sem képes megvalósítani ezeket a nagyszabású feladatokat. Csakis Isten Megnyilvánulásai rendelkeznek az ezek végrehajtásához szükséges erővel. Ők olyan kiválasztott Lelkek, akiket Isten küld el időről-időre, hogy az emberiség Egyetemes Nevelői legyenek.

1. Olvassuk át a fenti magyarázatot többször a csoportunkban, és segítsünk egymásnak megtanulni annak tartalmát! Tegyük fel kérdéseket egymásnak a bemutatott gondolatokkal kapcsolatban, illetve gyakoroljuk azokat természetesen és könnyedén kifejezni!
2. Ezután beszéljük meg a csoportunkban, hogy azokat a gondolatokat, amelyeket most megtanultunk megfogalmazni, hogyan lehetne belevinni egy beszélgetésbe! Nyilvánvalóan nem fogjuk hirtelen azt mondani a barátunknak, hogy háromféle nevelés van. Ezért aztán érdemes elgondolkodnunk, hogy milyenféle társalgásban bizonyulnának relevánsnak a fenti gondolatok. Talán a megtárgyalandó kérdés a társadalom erkölcsi hanyatlása vagy hogy a világ jobbulásáért hogyan lehet dolgozni. Elmélkedjünk el a különféle beszélgetéseken, amelyekben a barátokkal, családtagokkal és ismerősökkel elmerülünk! Azon kérdések közül, amelyek foglalkoztatják őket, vannak-e olyanok, amelyek ezen magyarázat gondolatai körüli beszélgetéshez vezetnének?

3. Gyakran merülnek fel kérdések olyan témákról folytatott beszélgetésekben, mint amit éppen most tanulmányoztunk. Mit válaszolnánk, ha valaki megkérdezné: „Kik ezek a Nevelők, akikről beszélsz?”

4. Alább található néhány idézet Bahá'u'lláh Írásaiból ahhoz kapcsolódóan, hogy az emberiségnek szüksége van egy Nevelőre. Gondolkozzunk el ezeken, és tanuljunk meg legalább egyet kívülről! Ily módon képesek leszünk az Írásokból származó idézeteket beleszőni a beszédünkbe, ha odaillenek.

„Minden ember egy folytonosan fejlődő civilizáció előrevitelére teremtett.” 1

„Amikor az egy igaz Isten, magasztaltassék az Ő dicsősége, kinyilvánítja Önmagát az embereknek, az a célja, hogy felfedje azon drágaköveket, melyek valódi és legbelsőbb mivoltuk tárházában rejtkeznek.” 2

„Isten kettős céllal küldi el Prófétáit az emberekhez. Az első az, hogy kiszabadítsa az ember gyermekeit a tudatlanság sötétségéből és elvezesse őket az igaz megértés fényéhez. A második pedig az, hogy biztosítsa az emberiség békéjét és nyugalmát, és gondoskodjon az eszközökről annak megteremtéséhez.” 3

„Az embereknek minden időkben és minden körülmények között szükségük van valakire, aki óva inti, vezeti, irányítja és tanítja őket.” 4

Harmadik rész

A következő bekezdések leírják, hogy Istent csak a Megnyilvánulásai által lehet megismerni, és ezek hasznosak lesznek a barátainkkal folytatott beszélgetéseink során:

Vegyük fontolóra a végtelen világegyetemet! Lehetséges-e az, hogy Teremtő nélkül teremtett meg? Vagy az, hogy a Teremtő valóságát valaha is felfoghatja az, amit Ő teremtett? Ha megvizsgáljuk az egész teremtést, azt látjuk, hogy bármi, ami alacsonyabb rendű, képtelen felfogni a nála magasabb rendű képességeit. Így a kő és a fa, bármennyit is fejlődjék, nem tudja elképzelni a látás és hallás képességét. Az állat soha nem tudja felfogni az ember valóságát és megismerni az emberi szellem képességeit. Ezért aztán hogyan érthetnénk meg mi, teremtmények, a Teremtőnk valóságát?

Bár az ember megértése soha el nem érheti Istent, még sincs megfosztva az Ő megismerésétől. Időről-időre megjelenik egy különleges Lény a földön, aki Isten Megnyilvánulása. Minden Istentől jövő tökéletesség, jótétemény és ragyogás látható ezen Szent Megnyilvánulásokban, miként a nap sugarai megjelennek egy tiszta, csiszolt tükörben. Amikor azt mondjuk, hogy a tükör visszatükrözi a napot, nem azt jelenti, hogy a nap leereszkedett a magasból és eggyé vált a tükörrel. Hasonlóképpen, Isten nem ereszkedett le a szentség mennyországából a létezés ezen síkjára. Ez alatt azt kell érteni, hogy minden, amit az emberiség Isten tökéletességeiből, tulajdonságaiból és neveiből ismer, felfedez és megért, az Ő Szent Megnyilvánulásaira vonatkozik.

1. Miután elolvastuk a csoportunkkal többször ezt a magyarázatot, valamint megválasztuk a tartalmára egymás által feltett kérdéseket, gyakoroljuk gördülékenyen elmondani a gondolatokat!

2. Most beszéljük meg a csoportunkkal, hogy az itt tanult gondolatokat hogyan lehetne természetesen belevinni egy beszélgetésbe! Például könnyen menne egy olyan beszélgetésben, ami Isten létezéséről vagy az élet céljáról folyik. Milyen más olyan témák és kérdések merülnek fel a családunkkal és barátainkkal folytatott beszélgetések során, amelyek lehetőséget kínálnának számunkra ezen gondolatok megosztására?

3. Tegyük fel, hogy a barátainkkal folytatott beszélgetés során lehetőségünk nyílik az általunk éppen most tanulmányozott témát bemutatni. Hogyan válaszolnánk, ha egyikőjük a következő kérdést tenné fel: „Milyen dolgokat tudunk meg Istenről a Megnyilvánulásai által?”

4. Jó lenne megtanulnunk kívülről egyet-kettőt a Bahá'u'lláh Írásaiból származó alábbi részletek közül, hogy aztán idézni tudjuk őket, ha a barátainkkal erről a témáról beszélgetünk:

„Annak megismerése, Aki minden dolgok Eredete, és az elérés Hozzá lehetetlen, azon ragyogó Lények felismerése és a közelükbe való jutás nélkül, Akik az Igazság Napjából erednek.”⁵

„A Megnyilvánulás Személye mindenkoron Isten képviselője és szószólója volt. Ő valóban Isten legkiválóbb Címeinek Hajnala és magasztos Tulajdonságainak Hajnalpontja.”⁶

„Legyetek bizonyosak továbbá, hogy minden egyes Isteni Megnyilvánulás munkái és cselekedetei, sőt minden, ami kapcsolatban van Velük, és bármi, amit a jövőben kinyilváníthatnak, az mind Isten rendelése, Akaratának és Céljának visszatükröződése.”⁷

Negyedik rész

A vallás egysége egy sokakat érdeklő téma, a következő gondolatok pedig számos alkalommal segítségünkre lesznek.

A fény szerelmeseinek kell lennünk, bármilyen lámpásban is tűnjék fel az. A rózsza szerelmeseinek kell lennünk, bármilyen kertben is virágozzék az. Az igazság keresőinek kell lennünk, bármilyen forrásból is jöjjön az. Egy lámpához való

ragaszkodás megakadályozhat bennünket abban, hogy értékeljük a fényt, ha az egy másikban világít. Az igazság keresésekor meg kell szabadulnunk az előre kialakított elgondolásokról, és fel kell adnunk az előítéleteinket. Ha a kelyhünk tele van az énnel, nem marad benne hely az élet vize számára.

A vallás a világ fénye. Vezeti lépteinket és feltárja előttünk a véget nem érő boldogság ajtóit. Amikor megvizsgáljuk az összes nagy vallás tanításait a dogmatikus hiedelmek és vak utánzások korlátaitól mentesen, rájövünk, hogy ugyanazon az alapon nyugszanak. Mindegyik Isten megismerését tárja fel. Mind az emberi világ előrevitelére törekszik.

Természetesen vannak különbségek a társadalmi törvények és szabályok között, melyeket minden egyes vallás az idő és hely szükségleteinek megfelelően hirdet. Lényegükben azonban minden vallás egy. Ápolják a hitet, tudást, bizonyosságot, igazságosságot, áhítatosságot, emelkedett gondolkodást, megbízhatóságot, Isten szeretetét és jótékonytársaságot. Tanítják az erkölcsösséget, a mindentől való elfordulást, alázatosságot, béketűrést, türelmet és állhatatosságot. Ezen lelki erények minden Törvénykorszakban megújítatnak.

Sajnos az előítéletek és vak utánzások miatt sokan nem látják a vallás alapvető egységét. Az isteni vezetés az emberiség számára az igazság, az igazság pedig nem osztható: az egy. Ha az igazságot függetlenül vizsgáljuk meg, félretéve az előre megalkotott elgondolásokat, kutatásunk az egységhez fog vezetni. A vallásnak egyesítenie kell bennünket, a szeretet kötelékét kell létrehoznia az emberek között. Ha az az ellenségeskedés és viszály okává válik, akkor jobb a hiánya.

1. Mint az előző részben, olvassuk el ezt a magyarázatot jónéhányszor a csoportunkban, kérdezzünk egymástól a gondolatokhoz kapcsolódó kérdéseket, és gyakoroljuk, hogy jól el tudjuk mondani azokat!
2. Fontoljuk meg a csoportunkban, hogy hogyan fogunk hozzá, hogy az itt tanulmányozott gondolatokat beleszőjük egy beszélgetésbe, ami mondjuk a vallási konfliktusról szól; arról, ami gyakran foglalkoztatja az embereket. De az is lehet, hogy olyan barátok között találjuk magunkat, akik az igazság megvizsgálásának a fontosságáról beszélgetnek, és hogy milyen lényeges, hogy a propaganda ne manipuláljon bennünket. Gondoljunk vissza ismét a barátokkal és szomszédokkal, munkatársakkal és ismerősökkel nemrégiben folytatott beszélgetésekre! Milyen kérdések járnak a fejükben, amelyeket ezen gondolatok körüli beszélgetés segítene?

3. Hogyan válaszolnánk, ha valaki, miután megosztottuk vele egy beszélgetés során a fenti gondolatokat, megkérdezné: „Melyek azok az igazságok, amelyek minden vallásban közősek?”

-
-
4. Javasolt kívülről megtanulnunk egyet-kettőt a Bahá'ulláh Írásaiból származó következő részletek közül:

„Semmi kétség nem lehet, hogy a világ népei, bármilyen fajhoz vagy valláshoz tartozzanak is, ihletüket egyetlen mennyei Forrásból nyerik és egy Isten alattvalói.” ⁸

„Érintkezzetek minden vallás követőivel a barátság és testvériség szellemében.” ⁹

„Isten Hitének és az Ő Vallásának alapvető célja az, hogy az emberi faj érdekét védje, egységét előmozdítsa.” ¹⁰

“Isten vallása a szeretetért és az egységért van; ne tegyétek azt az ellenségeskedés vagy viszály okává!” ¹¹

Ötödik rész

A tudomány és a vallás közötti kapcsolat a következő téma, amit tanulmányoznunk kell.

A vallásnak összhangban kell lennie a tudománnyal. Isten értelemmel ruházott fel bennünket, hogy meglássuk, mi az igaz. Mind a tudománynak, mind pedig a vallásnak meg kell felelnie az értelem józan elvárásainak. Ezért aztán egyetértésben kell lenniük egymással. Ők a két szárny, melyen az emberi intelligencia nagy magasságokba szárnyalhat, a két szárny, amellyel az emberiség szárnyalhat. Egy szárny nem elegendő.

A tudomány Isten adománya. Feltárja a fizikai világ törvényeit, és lehetővé teszi, hogy felülemelkedjünk a természet adta korlátokon. Tudományos eszközök segítségével meglátjuk a puszta szemnek láthatatlan dolgokat, és hatalmas távolságokon keresztül kommunikálunk egy pillanat alatt. A tudomány egyesíti a jelent és a múltat, s behatol a jövő rejtelmeibe. Az emberek fejlődése a tudományos eredményektől függ.

Isten vallása az igazság hirdetője, a tudás támogatója és az emberi faj műveltségének terjesztője. Vallás nélkül a tudomány a materializmus előremenetelének az eszközévé válik, ami végső soron kétségbeeséshez vezet. Amikor a vallás szemben áll a tudománnyal, puszta babonává válik. Ha a vallás és a tudomány egymással harmóniában halad, az emberiségnek most nyomorúságot hozó oly sok gyűlölet és keserűség majd véget ér.

1. Mint mindig, olvassuk el párszor a csoportunkban a magyarázatot bekezdésről bekezdésre, és tegyük fel egymásnak kérdéseket, amíg meg nem tanuljuk elég jól a tartalmát természetes módon elmondani.
2. Hogyan válaszolnánk, ha valaki a következőt mondaná: „A vallás a múlté; a tudomány fogja az emberiség összes problémáját megoldani.” Segítene, ha tisztáznánk, hogy a

vallás nem ugyanaz, mint a babona, de azzá válik a tudomány nélkül, és hogy a tudomány a vallás nélkül a materializmus szülte kétségbeeséshez vezet? Tudnánk példákat hozni, hogy ez hogy fordul elő?

3. Javasolt kívülről megtanulnunk egyet-kettőt a Bahá'ulláh Írásaiból származó következő részletek közül:

„E kegyek közül, melyekkel a Mindenható az embert felruházta, az első és legfőbb az értelem ajándéka... Ez az ajándék képesíti az embert, hogy meglássa az igazságot minden dolgokban, rávezeti arra, ami helyes, és segít neki a teremtés titkait felfedezni.”¹²

„Nézz a világra és gondolkodj el rajta egy ideig. Feltárja a szemed előtt a könyvet önmagáról és kinyilvánítja mindazt, amit az Úr, az Alkotó, a Mindenről Értesült Tolla beleírt.”¹³

„A tudás az ember életének szárnyakat ad, és létrát a felemelkedéséhez. Mindenkinél kötelessége ezekben jártasságot szerezni.”¹⁴

Hatodik rész

Az emberiség egysége egy olyan téma, amely ma mindenhol visszacseng az emberek szívében, és sokan örömmel beszélgetnek majd velünk az alábbiakban szereplő gondolatokról.

Az a kert, amelyben egymás mellett nő mindenféle színű és illatú virág, megörvendezteti a szemet. Bár különbözőek, mégis minden egyes virágot ugyanaz az eső frissít fel, és mind egyetlen nap melegében részesül. Ugyanez igaz az emberiségre is, mely sokféle fajtából és bőrszínből tevődik össze. Azonban mindegyik ugyanazon Istentől származik, és mindegyiknek ugyanaz az eredete. Az emberiség családjának sokfélesége a harmónia forrása kell hogy legyen, mint ahogyan az a zenében is van: a különböző hangok egygyé olvadnak, hogy egy tökéletes akkordot hozzanak létre.

Az egység szükséges a létezéshez. A szeretet az élet legfőbb oka. Az anyagi világban az összes dolog elemeit a vonzás törvénye tartja össze. A vonzás törvénye bizonyos elemeket egy csodálatos virág formájában hozza össze. Amikor azonban a vonzás megvonatik, a virág elbomlik és megszűnik létezni. Ugyanez a helyzet az emberiséggel is. A vonzás, harmónia és egység azok az erők, melyek összetartják az emberiséget.

Bahá'u'lláh tervet készített a világ minden népének egyesítésére. Minden erőfeszítést meg kell tennünk, hogy bevonjuk őket az egység ezen körébe. Amikor tőlünk különböző fajtájú, nemzetiségű, vallású és véleményű emberekkel találkozunk, nem

szabad megengednünk, hogy ezek a különbségek akadályokká váljanak közöttünk. Úgy kell rájuk gondolnunk, mint az emberiség kertjében növekedő más és más színű rózsákra, és örülnünk kell annak, hogy közöttük lehetünk.

1. A fenti magyarázat korábbiakhoz hasonló tanulmányozása után gondoljunk a körülöttünk kibontakozó sok-sok beszélgetésre! Melyek azok az emberek fejében forgó kérdések, amelyek által lehetőségünk nyílna megosztani velük ezeket a gondolatokat?

2. Az emberiség egységéről folyó beszélgetés a saját közösségünk egységének fontosságáról folytatott párbeszédhez vezethet? Mondjunk néhány szót arról, hogy ehhez hogyan tud mindegyikünk hozzájárulni!

3. Jó lenne megtanulnunk kívülről egyet-kettőt a következő idézetek közül, hogy utalni tudjunk rájuk, ha a barátainkkal erről a témáról beszélgetünk:

„Az egység szentélye felállítatott; ne tekintsétek hát egymást idegeneknek. Ti egy fa gyümölcsei és egy ág levelei vagytok.” 15

„Olyan erőteljes az egység fénye, hogy képes beragyogni az egész földet.” 16

„Fordítsátok arcotokat az egység felé, hadd ragyogjon rátok annak tündöklő fénye. Gyűljetek össze, és Isten kedvéért határozzátok el, hogy kigyomláltok mindent, mi a viszály forrása közöttetek.” 17

„Illendő az embernek, hogy állhatatosan ragaszkodjon ahhoz, mi is elősegíti a barátságot, kedvességet és egységet.” 18

Hetedik rész

A következő magyarázat segíteni fog abban, hogy hozzájáruljunk a legtöbb embert igencsak foglalkoztató kérdésről, az igazságosságról folytatott beszélgetésekhez:

Az egyéni képességek különbözősége alapvető az emberi létezés számára. Ezért lehetetlen, hogy minden ember egyenlő legyen minden tekintetben. Az ember ügyeit, a maguk teljességében, ugyanakkor az igazságosság elvének kell irányítania. Az igazságosság szent kell hogy legyen, és minden ember jogait védelmezni kell.

Az igazságosság nem korlátozott, hanem egy egyetemes egyenlőség. A társadalom minden szintjén működni kell. A társadalom minden egyes tagjának élveznie kell a

civilizáció jótéteményeit, mivel mindannyian az emberiség testéhez tartozunk. Ha ennek a testnek egyik tagja gyötrődik vagy nélkülöz, minden más tagnak szükségszerűen szenvednie kell. Hogy lehet az, hogy az egyik tag kínokat áll ki, amíg a másik kényelemben van? A jelen társadalmából hiányzik a szükségszerű kölcsönösség és arányosság, nincsen jól megszervezve. Olyan törvényekre és alapelvekre van szükség, melyek biztosítják az egész emberiség családjának a jólétet és boldogságot.

Az igazságosság a jutalom és büntetés oszlopain nyugszik. Azok a kormányok, amelyek irányítói hitetlenek és nem félnék az isteni megtorlástól, igazságtalan törvényeket fognak végrehajtani. Mind a jutalom reménye, mind pedig a büntetéstől való félelem szükséges az elnyomás megakadályozásához. A törvények alkotói és végrehajtói tudatában kell hogy legyenek döntéseik szellemi következményeinek. Azon uralkodók, akik hisznek abban, hogy tetteik következményei elkísérik őket ezen földi élet után, és tudják azt, hogy ítéleteik az Isteni Igazságosság Mérlegén lesznek megmértetve, bizonyosan tartózkodni fognak a zsarnokságtól és az elnyomástól.

1. Miután megtanultuk természetesen kifejezni a fenti gondolatokat, fontoljuk meg, hogy mely beszélgetési témák látnák hasznát a fenti megállapítás adta lelki betekintéseknek!

2. Mit mondanánk annak, aki abban hisz, hogy az igazságtalanságnak sosem lesz vége?

3. Az alábbiakban található Bahá'u'lláh Írásaiból az igazságossággal kapcsolatos néhány idézet, amelyeket ajánlatos kívülről megtanulnunk:

„Az emberek fénye az Igazságosság. Ne oltsd ki hát azt az elnyomás és zsarnokság ellenkező szelével! Az igazságosság célja, hogy megjelenjék az emberek között az egység.” 19

„Semmilyen ragyogás nem ér fel az igazságosságéval. A világ szerveződése és az emberiség nyugalma függ attól.” 20

„Az Igazságosság az, ami a világot neveli, mert azt két pillér tartja, a jutalom és büntetés. E két pillér az élet forrása a világ számára.” 21

Nyolcadik rész

A gazdagok és szegények közötti rés minden egyes nappal szélesedik, és az alábbi magyarázat segítségünkre lesz, hogy a barátokkal erről és az ehhez kapcsolódó témákról beszélgessünk.

A kölcsönösség és harmonikus kapcsolatok hiánya miatt ma a társadalom néhány tagja elégedett, nagy kényelemben és luxusban él, míg mások nélkülözik a betevő falatot és az otthont is. Néhányan kimondhatatlanul gazdagok, mások pedig a legnagyobb szegénységben élnek.

A társadalom törvényeit oly módon kell megalkotni és érvényesíteni, hogy ne legyen lehetséges az, hogy kevesek túlságosan nagy vagyont halmozzanak fel és mások nélkülözzenek. Ez nem azt jelenti, hogy mindenkinek egyenlőnek kell lennie, hiszen a mértékbeli és képességbeli különbségek a teremtés velejárói. Azonban a borzasztóan eltúlzott gazdagságot, amit demoralizáló szegénység kísér, fel lehet számolni. Ha helyénvaló, hogy egy tőkés vagyonnal rendelkezék, akkor egyenlően igazságos, hogy a munkás az élethez elegendő javakkal bírjon. Amikor szélsőséges szegénységet látunk, akkor ott valahol zsarnokságra fogunk bukkani.

Ennek a kérdésnek a lényege az, hogy az Isteni igazságosságnak meg kell nyilvánulnia az emberi körülményekben. Az egész gazdasági helyzet alapjai isteni természetűek, s a szív és lélek világával kapcsolatosak. A gazdagoknak adniuk kell a bőséges vagyonukból; meg kell lágyítaniuk a szívüket és együttérző szellemiséget kell hogy tápláljanak. A szíveknek annyira össze kell cementálódniuk, a szeretetnek olyannyira uralkodnia kell, hogy a vagyonosok önszántukból lépéseket tesznek majd, hogy állandó gazdasági helyreigazítást eszközöljenek. Maguknak kell ráébredniük, hogy sem nem igazságos, sem nem jogos, ha ők nagy vagyonnal rendelkeznek, míg óriási nyomor van a közösségben. Így önkéntesen adni fognak a gazdaságukból, miközben megtartanak maguknak annyit, ami lehetővé teszi a kényelmes életet.

1. Olvassuk át a magyarázatot és tanulmányozzuk azt a szokos módon a csoportunkkal! Sok olyan kérdés jár az emberek fejében, ami a gazdagsággal és szegénységgel kapcsolatos – foglalkoztatás, kereset, lakhatás, csak hogy egy párat említsünk. Gondoljunk más olyan témákra, amelyeknek a megvitatásához hasznosak lennének ezen megállapítás gondolatai!

2. Mit válaszolnánk, ha valaki, aki hallotta, hogy megemléítettük a fenti gondolatokat, a következőt kérdezné: „Azt mondod, hogy a gazdagok megértik és támogatják majd a szigorú adótörvényeket, és önszántukból annyit fizetnek, amennyit valójában kell? Miből gondolod, hogy ez lehetséges?”

3. Javasolt megtanulnunk kívülről a Bahá'u'lláh Írásaiból származó idézetek közül egy-kettőt:

„...teremjetelek hát ép és csodálatos gyümölcsöket, melyek magatoknak és másoknak is hasznára válnak! Ezért kötelező mindenki számára, hogy mesterséggel és hivatással foglalatostkodjon, mert ebben rejlik a gazdagság titka, ó, értő emberek.” 22

„Ha szemed az irgalom felé fordul, mondj le arról, ami neked használ, és törekedj arra, ami az emberiségnek válik majd hasznára. És ha szemed az igazságosság felé fordul, akkor válaszd felebarátod számára azt, amit magadnak is választanál.” 23

„Áldott, aki jobban szereti felebarátját, mint önmagát.” 24

„Nincs olyan szép cselekedet, mely elveszett vagy valaha is el fog veszni, mert a jóakarató tettek kincsek, melyek megőriztetnek Istennél azok javára, akik véghezvitték őket.” 25

„...vigyázatok, nehogy túllépjetelek a mérséklet határain, és a szertelenek közé számíttassatok.” 26

Kilencedik rész

Az alábbiakban szerepel néhány gondolat, amely segítségünkre lesz, hogy részt vegyünk az előítéletről folyó beszélgetésekben.

Az előítélet minden formájában – legyen az vallási, faji, nemi, etnikai, gazdasági – lerombolja az emberiség építményét és szemben áll Isten parancsolatával. Évezredek óta szenved az emberiség a háborútól és vérontástól, melyet ezen előítéletek egyike vagy másika sarkallt. Amíg ezek megmaradnak, az emberiség nem fog megpihenni.

Isten azon egyetlen célból küldte el a Prófétáit, hogy szeretetet és egységet teremtsenek. Az összes mennyei Könyv a szeretet írott szava. Ha azok az elidegenedés okozóinak bizonyulnak, terméketlenné válnak. Ezért a vallási előítélet különösen szemben áll Isten akaratával és parancsolatával.

A nemzeti előítélet teljes egészében alaptalan. A Föld egy terület, egy ország. A vonalak és határok, amelyek a nemzeteket elválasztják, képzeletbeliek; azokat nem Isten teremtette. Az emberek kihirdetnek egy folyót két ország közötti határvonalnak, mindkét oldalnak nevet adva, miközben a folyó mindkettőnek teremtett és az egy természeti közlekedési vonal mindenki számára. Nem a képzelgés és tudatlanság az, ami az embereket arra ösztökéli, hogy az élet jótéteményeit a háború és rombolás okává tegyék?

A faji előítélet nem más, mint babona. Egy ember bőrszíne csupán az ősei éghajlathoz és környezethez való alkalmazkodásának az eredménye. A jellem az emberi mivolt igazi ismérve. A kiválóság nem függ a fajtól és színtől. A hit, a szív tisztasága, a jó cselekedetek és a dicséretreméltó beszéd az, ami elfogadható Isten küszöbénél.

Hosszú időn keresztül a nőket a férfiak alárendelték, és tévesen bántak velük. A férfi és nő közötti különbség a fizikai világ követelménye; a szellem világában egyenlőek.

Isten megítélésében nincs különbség férfi és nő között. Az egész emberiséget felruházta Ő értelemmel és felfogóképességgel. Mindenkinek megvan a képessége, hogy erényekre tegyen szert. Ma semmi olyan körülmény nincs, amelyben egy ember neme alapot ad diszkrimináció gyakorlására.

Az Ószövetség szavai szerint Isten azt mondta: „Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra.” Ez egyértelműen vonatkozik a nőkre is. Az emberi lény Isten képére teremtett; ez azt jelenti, hogy az isteni erények visszatükröződnek és megnyilvánulnak az ember valóságában. Ez az egész emberiségre igaz. Mennyire is tarthatatlan azt állítani, hogy csak egy bőrszín, etnikum vagy nemzet teremtett Isten hasonlatosságára! Milyen abszurdum arra célozni, hogy csupán a gazdagok teremtettek az Ő képére, vagy azt gondolni, hogy az Istenhez való közelség ismerve a magas társadalmi pozíció. Az emberiség nem világosodhat meg, csakis az előítéletek elhagyásával és a Királyság erkölcsének elnyerésével.

1. Tanulmányozzuk ezt a gondolatmenetet, ahogyan azt az előzőekkel tettük, és gondoljunk néhány olyan kihívásra, amit a barátaink és szomszédaink hoztak fel beszélgetés közben és ami az előítélet megszüntetését igényli!

2. Mit válaszolnánk, ha valaki hallotta, hogy a fenti gondolatokat megosztjuk, és azt kérdezné: „Lehet-e előítéletünk, miközben nem tudunk róla?”

3. Bizonyosan találunk alkamat arra, hogy az ezen gondolatokról folytatott beszélgetéseinkbe belefűzzük a Bahá'u'lláh Írásaiból származó következő idézetek egyikét vagy másikat:

„A föld csak egy ország, és az emberiség a polgárai.” 27

„A világ minden hajtása egyetlen Fából tűnt fel, és az összes csepp egyetlen Óceánból, s minden létező a létezését egy Létezőnek köszönheti.” 28

„Az igazán az ember, aki magát ma az egész emberi faj szolgálatának szenteli.” 29

„A jó jellem fénye erősebb a napénál és annak ragyogásánál.” 30

„Az ember kiválósága nem a díszektől és gazdagságtól függ, hanem sokkal inkább az erényes viselkedésétől és igaz megértéstől.” 31

„Adja Isten neked kegyes segítségét, hogy minden körülmények között szétzúzd a babona bálványait és letépd az emberi képzelgés fátylait.” 32

„...minden ember közül az a leghanyagabb, aki feleslegesen civódik, és testvére fölé igyekszik kerekedni.” 33

Tizedik rész

Amikor a barátainkkal beszélgetünk, gyakran lehetőségünk lesz arra, hogy a férfiak és nők egyenjogúságáról szóló következő magyarázat gondolataira támaszkodjunk:

Az anyagi értelemben vett nap, fényével és melegével, kinyilvánítja minden földi dolog valóságát. A fában rejtve lévő gyümölcs válaszul a nap erejére megjelenik az ágakon. Hasonlóképpen, az Igazság Napja a szellemi égbolton teljes fényességében ragyogva olyan valóságokat tár fel, melyek a múltban nem voltak láthatók. Ezért a mai korban a férfiak és nők egyenjogúságának alapelvét teljesen elismerik és az egy elfogadott tény.

Bahá'u'lláh a legvilágosabb módon kijelentette, hogy Isten színe előtt nincs különbség a férfi és a nő között. Az egyenlőtlenség állapota, amely évszázadokon keresztül létezett, nem a férfiak magasabbrendűségének az eredménye; hanem egyszerűen csak annak, hogy a nőknek nem adatott meg ugyanaz a lehetőség, hogy a bennük rejlő képességeiket fejlesszék. A velük szembeni előítélet ellenére ugyanakkor a történelem számos olyan nő életét tartja számon, akik a legnagyobb eredményeket érték el.

Egyik ilyen nő volt a perzsa költőnő, Tahirih (ejtsd: Táhere). Az 1800-as évek elején született egy olyan országban, ahol a nők teljesen alá voltak rendelve a férfiaknak. Ő volt az első nő, aki elfogadta Isten új Kinyilatkoztatásának igazságát. Minthogy tanúja volt az új Nap hajnalának, meg volt győződve, hogy eljött az idő, hogy felismerjék a férfiak és nők egyenjogúságának valóságát. Minden energiáját ezen igazság hirdetésének szentelte. Tudása és ékesszólása zavarba ejtette korának legtanultabb férfitársait is. Bár egy elnyomó király, valamint a tudatlan és magát nagyra tartó papság összes erői ellene voltak, egy pillanatig sem tévovázott, hogy az igazat szólja. Végül pedig életét adta az Ügyért, amelyet oly szilárdan a magáévá tett.

Abban hinni, ami nem Istentől való, tudatlanság és babona. Ma meg kell adni a nőknek minden lehetőséget, hogy iskolázottak legyenek, és a férfiakéval egyenlő pozíciókat szerezzenek meg az emberi tevékenység minden területén. Amíg a férfiak és nők egyenjogúsága nem válik valósággá ebben a világban is, mint ahogyan a szellemi birodalomban, az emberiség valódi fejlődése nem lehetséges.

1. Mint mindig, tanulmányozzuk a csoportunkban ezt a magyarázatot, és gyakoroljuk elmondani a gondolatokat! Folytattunk-e a barátainkkal nemrégiben olyan beszélgetéseket, amelyek hasznát látták volna az itt kínált belső meglátásoknak? Mik voltak a megvitatott témák?

2. Melyek azok a mai társadalomban elterjedt hiedelmek és magatartási formák, amiknek meg kell változniuk ahhoz, hogy a nők a férfiakéval egyenlő pozíciókat szerezzenek meg az emberi tevékenység minden területén?

3. Az alábbiakban szerepel néhány idézet Bahá'u'lláh Írásaiból, amelyeket jó lenne memorizálnunk.

„A nők és a férfiak mindig egyenrangúak voltak Isten színe előtt, és a jövőben is mindenkoron azok maradnak.”³⁴

„Tudjátok-e vajon, miért teremtettünk benneteket egy és ugyanazon porból? Hogy egyikőtök se magasztalja magát a másik fölé.”³⁵

„E Napon az isteni kegyelem Keze minden megkülönböztetést eltávolított. Isten szolgálói és szolgálóleányai egyazon szinten tartatnak számon.”³⁶

Tizenegyedik rész

Az utolsó magyarázat, amit tanulmányoznunk kell, az egyetemes oktatás témájáról szól:

Az oktatás előrevitele korunk egyik legsürgetőbb követelménye. Egyetlen nemzet sem érhet el jólétet, ha nem teszi az oktatást egyik központi ügyévé. A népek hanyatlásának legfőbb oka a tudáshoz való hozzáférés hiánya.

Az oktatásnak kisgyermekkorban kell elkezdődnie. Az apa és az anya kötelessége minden erőfeszítést megtenni, hogy gyermekeiket oktassák, jellemüket a szellemi és erkölcsi törvényekkel összhangban csiszolják, és képezzék őket a művészetekben és tudományokban. Az anyák az emberiség első nevelői; ők táplálják gyermekeiket a tudás emlőiből. Minden gyermeknek oktatásban kell részesülnie; ez nem egy olyan ügy, amelyet figyelmen kívül lehet hagyni. Ha a szülők képesek az oktatással járó kiadásokat fedezni, akkor azt meg kell tenniük. Máskülönben a közösségnek kell megteremteni a gyermek oktatásához a feltételeket.

Az oktatásnak minden emberben ki kell alakítania a kiválóság elérésére irányuló vágyat. Bele kell szeretnünk az emberi tökéletességbe, és szenvedélyesen törekednünk kell arra. Vágynunk kell a szellemi kiválóságra, arra, hogy az emberi világ erényeiről legyünk ismertek – az őszinteségről, a hűségről, az emberiség szolgálatáról, a szeretetről és igazságosságról. Törekednünk kell arra, hogy kiemelkedő erőfeszítéseket tegyünk a béke és egység megteremtésére, valamint a tanulás előrevitelére. Az embereket ezen az úton vezetni az oktatás valódi feladata.

1. Miután tanulmányoztuk a csoportunkban ezt a magyarázatot, próbáljunk meg beazonosítani néhány olyan dolgot az oktatással kapcsolatban, ami miatt a barátaink aggódnak.

-
-
-
-
2. Javasolt megtanulnunk kívülről a Bahá'u'lláh Írásaiból származó következő idézetek közül egyet-kettőt:

„Nem kívánatos, hogy az ember tudás és készségek nélkül maradjék, minthogy olyan lenne úgy ő, mint egy terméketlen fa.” 37

„Írányítsátok elméteket és akaratotokat a föld népeinek és nemzetségeinek nevelésére ...” 38

„A művészetek, mesterségek és tudományok felemelik a létezés világát és elősegítik annak felmagasztosulását.” 39

„A tudás valóban igaz kincs az ember számára, és a dicsőség, a kegyelem, az öröm, a magasztosság, az örvendezés és a boldogság forrása.” 40

Tizenkettedik rész

A béke kérdése mindenki fejében ott van. Annak megteremtése a legsürgetőbb és legfontosabb. Most hogy elgondolkoztunk az előző magyarázatokban körvonalazott alapelveken, bizonyosan hasznosnak találjuk majd, hogy elmélkedjünk az egyetemes béke kérdésén.

Természetesen sok múlik a kormányokon, hogy gyakorlati lépéseket tegyenek a háború megszüntetésére. A viták elrendezésére és a fegyverzet lecsökkentésére irányuló politika megállapodások szükségesek a béke megvalósításához, csakúgy mint a nemzetek közötti nemzetközi együttműködés számtalan formája. Mégis, akármennyire fontosak ezek az intézkedések, nem fognak tartós békéhez vezetni, ha a korábban megvitatott alapelveket le nem fektetik az egész világon. Ha az emberek nem tanulják meg a valóságot kutatni és ráébredni arra, hogy az igazság egy, akkor meg kell kérdeznünk magunktól, hogy az ősrégi ellenségeskedések vajon nem maradnak-e továbbra is fent? Mindannyiunknak ugyanaz az eredete. Isten mindig vigyáz mindannyiunkra és tanít bennünket a Megnyilvánulásai által. A Tanításaik a szeretet és testvériség azonos alapzatán nyugszanak. Csak amikor a vallás egységét elismerik, akkor fog megszűnni a vallási viszály, és a vallás fénye akkor fogja beragyogni a békéhez vezető utat. Nem szükséges-e, kérdezhetjük továbbá, hogy a vallás és tudomány összhangban működjön ahhoz, hogy a tudatlanság felhői szertefoszoljanak, valamint hogy az előítélet minden formája hamisnak bizonyuljon, melyek mindegyike hatalmas akadály a béke előtt? Lehet-e egy békés világot építeni, ismét egy másik kérdés, amit feltehetünk, ha a gazdagok és szegények közötti jelenlegi szélsőséges egyenlőtlenséget nem kezelik a világ minden szögletében? És amíg a nőket nem engedik az emberi tevékenység minden területén a férfiakkal való azonos elbánásmód szerint előrehaladni, addig az erőszak, amely a történelem nagy részét olyannyira jellemezte, nem ad utat a békének és igaz jólétnek. A felnövekvő nemzedékeket egyetemesen ezen alapelvek szerint kell oktatni, máskülönben a béke minden

reménye romokba dől. Jó lenne, ha memorizálnánk Bahá'u'lláh következő szavait, hogy meg tudjuk osztani azokat másokkal, akiket foglalkoztat az emberiség jövője:

„Az emberiség jóléte, békéje és biztonsága elérhetetlen, hacsak és mígnem egysége szilárdan meg nem alapíttatik.” 41

IDÉZETEK FORRÁSA

1. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, (Budapest, 2014), 109:2, 126.old.
2. Uo., 132:1, 168.old.
3. Uo., 34:5, 48.old.
4. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki* (Budapest, 2013), 11:1, 96.old.
5. Bahá'u'lláh, *A Kitáb-i-Íqán: A bizonyosság könyve* (Budapest, 2012), 68-69.old.
6. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 28:2, 42.old.
7. Uo., 24:1, 37.old.
8. Uo., 111:1, 127.old.
9. Uo., 43:6, 57.old.
10. Uo., 110:1, 126.old.
11. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 15:4, 129.old.
12. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 95:1, 114.old.
13. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 9:13, 86.old.
14. Uo., 5:15, 32.old.
15. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 112:1, 128.old.
16. Uo., 132:3, 168.old.
17. Uo., 111:1, 127.old.
18. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 7:21, 54.old.
19. Uo., 6:26, 40-41.old.
20. Bahá'u'lláh, Shoghi Effendi id., *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), 42, 41.old.
21. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 3:25, 18.old.
22. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 80 (Budapest, 2011-2018), 96.old.
23. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 6:20, 39.old.
24. Uo., 6:38, 44.old.
25. Bahá'u'lláh, *Huquq- Isten Joga, Szemelvények Bahá'u'lláh Írásaiból*, 40.
26. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 118:2, 146.old.
27. Uo., 117:1, 146.old.
28. Bahá'u'lláh, Shoghi Effendi id., *The Promised Day Is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, 2018 printing), 279, 187.old.
29. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 117:1, 146.old.

30. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 4:13, 22.old.
31. Uo., 6:4, 34.old.
32. Uo., 6:4, 35.old.
33. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 5, 38.old.
34. Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no.54, 26.old.
35. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Arab 68, 32.old.
36. Bahá'u'lláh, *cited in Women*, no.3., 3.old.
37. Bahá'u'lláh, in *Excellence in All Things: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981, 1989 printing), no.5, 2.old.
38. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 156:1, 194.old.
39. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988.), 26.old.
40. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 5:15, 32.old.
41. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 131:2, 167.old.

Elmélyülési témák

Cél

Azon szokás kifejlesztése, hogy meglátogassunk
barátokat és szomszédokat,
hogymelki jelentőségű témákról beszélgessünk

Első rész

Ez a harmadik fejezet az előzőhöz hasonlóan azon képességekkel foglalkozik, amelyek lehetővé teszik, hogy értelmes és felemelő beszélgetést kezdjünk. A második fejezetben arra a számos alkalomra összpontosítottunk, amely lehetőséget kínál a beszélgetés szintjének felemeléséhez azzal, hogy szellemi alapelvekre utalunk. Itt a fókusz azokra a látogatásokra helyeződik, amelyeket a barátok és szomszédok otthonába teszünk, hogy a közösség életében központi jelentőségű témákat együtt megvizsgáljunk.

Az egész világon falvakban és szomszédságokban élő barátok csoportjai intenzíven részt vesznek olyan egymással összefüggő tevékenységek sorában, amely magában foglal rendszeres áhitattalálkozókat, a gyermekek lelki neveléséért tartott osztályokat, serdülőcsoport összejöveteleket, tanulóköröket, ifjúsági táborokat és különféle kampányokat. Amint ez a tevékenységi mintázat gyökeret ver egy helységben és egyre nagyobb számban szentelik a barátok magukat szolgálati tevékenységeknek, úgy növekedik a nukleusz (a barátok magcsoportja – ford.) mérete és erőssége. A faluban vagy szomszédságban lévő egyre több otthon rendszeres meglátogatásának a programja lényeges összetevője a most lendületet nyerő közösségépítés folyamatának. Ilyen látogatások alkalmával különböző témákkal foglalkozunk. Egy gyerekosztály tanító például a leggyakrabban a gyermekek szüleit keresi fel, hogy a nevelést érintő kérdéseket beszéljenek meg. Hasonló látogatásokat szükséges tenniük az animátoroknak és tutoroknak a serdülők és fiatalok otthonába, hogy olyan témákat vitassanak meg, amelyek magukban hordozzák azon kihívásokat és lehetőségeket, amelyek egy ember életének ígéretes éveivel kapcsolódnak. Azok a beszélgetések, amiket egy család tagjaival folytatunk olyan témákról, amelyek elmélyítik a tudásukat a Hitben, ugyanolyan fontosnak bizonyulnak. Összeségében nem lehet túlbecsülni, hogy az ilyen látogatások mekkora hatással vannak a közösségben megjelenő barátság kulturájára.

Második rész

Ezen fejezet célja érdekében egy képzeletbeli szomszédságot fogunk megnézni, amelyben a fent leírt folyamat halad előre, és ezt használjuk kontextusként annak megvizsgálására, hogy milyen fajta beszélgetések bontakozhatnak ki egy otthonlátogatás alkalmával.

Alejandra egy harmadéves egyetemista fiatal nő. Az egyik fiútestvérével, aki szintén diák, és a szüleivel lakik együtt az elképzelt szomszédságban abban a házban, ahol születtek és felnevelkedtek. Ők négyen és egy fiatal pár, aki nemrégiben költözött a szomszédságba, minden héten találkoznak, hogy imádkozzanak és tanácskozzanak azon tevékenységek előrehaladásáról, amelyek körülöttük kialakulóban vannak a mintegy 8.000 fős lakosságon belül. Időről-időre másik három fő is részt vesz ezeken a heti találkozásokon, akik kezdenek szisztematikusan gondolkozni nemcsak a saját szolgálati tevékenységeiket illetően, de az egész közösségépítés folyamatáról is: egyikük egy hat hónapja indult gyerekosztály tanítója, a másik kettő pedig tizenhétéves fiatalok, akik egy serdülőcsoport törekvéseit kísérik Alejandra egyik bátyjának a támogatásával, aki a saját csoportjuknak volt az animátora, amikor fiatalabbak voltak, és aki rendszeresen meglátogatta a szüleit.

Az első párbeszéd, amit megnézünk, Alejandra és Sanchezék, a szomszédságban jól ismert és nagy tiszteltben álló család között zajlik. A férj és feleség a hatvanas éveikben járnak, akik miután felnevelték fiaikat és lányukat, most egyedül élnek néhány tömbnyire Alejandra otthonától. Sanchez úr és felesége írástudók, de nem részesültek túl sok iskolai oktatásban. A széleskörű tisztelet, aminek örvendenek, annak a bölcsességnek köszönhető, amelyre egy nagylelkű és tiszta tettekkel teli élet tapasztalataiból tettek szert. Már egy ideje

tudnak a bahá'í tanításokról, de csak nemrégiben döntöttek úgy, hogy komolyan tanulmányozni fogják azokat. Egy héttel ezelőtt jelezték Alejandra szüleinek, hogy szeretnének a közösséghez csatlakozni. Már megszervezték egy üdvözlő összejövételt, és emellett megállapodtak abban, hogy Alejandra rendszeresen meglátogatja őket jónéhány héten át, hogy megosszon velük egy sor olyan témát, amely segít majd elmélyíteni a tudásukat a Hitben. A látogatások beszámolóját követve körbe tudjuk járni ezen témákat, és egyidejűleg el tudunk gondolkodni az ilyen alkalmakkor folyó beszélgetések dinamikáján.

Harmadik rész

Alejandra a Sanchez házaspárral való első beszélgetését az alábbi téma rövid magyarázatára tervezi alapozni, ami Isten örök Szövetsége.

Minden dolgok Teremtője Isten, az Egyetlen, az Összehasonlíthatatlan, az Önmagától Való. Bahá'u'lláh azt tanítja nekünk, hogy Isten lényege felfoghatatlan az emberi értelem számára, mert a véges nem foghatja fel a végtelent. Az, ahogyan az emberek bemutatják Őt, pusztán saját elképzeléseik gyümölcse. Isten nem ember, és nem is csupán a világegyetemben szétáradó erő. A szavak, melyeket szükségképpen használnunk kell, mikor létezésünk Forrására utalunk, úgy mint Mennyei Atya, Mennyei Hatalom, Hatalmas Szellem, mind az egyik Nevét vagy Tulajdonságát fejezi ki emberi nyelven, és teljes mértékben képtelen leírni Őt.

A Rejtett Szavakban olvashatjuk:

„Ó, ember fia! Öröömöm telt a teremtésedben, ezért teremtettelek. Szeress hát te is Engem, hogy neveden szólíthassalak, és megtölthessem lelkedet az élet szellemével.”¹

Ebben a részben Bahá'u'lláh azt mondja nekünk, hogy létezésünk legfőbb oka Isten irántunk való szeretete. Mindig tudatában kell lennünk ennek a szeretetnek, amely védelmez, megtart bennünket és eltölt az élet szellemével. A nehézség vagy jólét, a szomorúság vagy öröm pillanataiban emlékeznünk kell arra, hogy Szeretete mindig ránk záporozik.

A bahá'í tanításokból tudjuk, hogy Szeretetéből megteremtve bennünket Isten Szövetséget kötött velünk. A „szövetség” szó két vagy több ember közötti egyezséget vagy ígéretet jelent. Az Örök Szövetség szerint a Legbőkezűbb Teremtő soha nem hagy minket magunkra, és időről-időre kinyilvánítja Akaratát és Célját, melyet Megnyilvánulásai egyikén keresztül ismerünk meg.

A „megnyilvánítani” ige azt jelenti, hogy feltárni, megmutatni valamit, ami azelőtt ismeretlen volt. Isten Megnyilvánulásai azok a különleges Lények, akik feltárják előttünk Isten Szavát. Ők azok az Egyetemes Nevelők, akik megtanítanak bennünket arra, hogy hogyan éljünk Isten Akaratának megfelelően, és hogyan érjük el az igaz boldogságot. Ezen Megnyilvánulások között van Krisna, Mózes, Zoroaszter, Buddha, Krisztus, Mohamed és természetesen a Báb és Bahá'u'lláh, Akik Isten Iker Megnyilvánulásai az emberiség történelmének ezen korszakára.

Így Isten mindig beteljesítette a Ráeső részt az Örök Szövetségben. Egy alapvető kérdés, amint mindannyian fel kell hogy tegyünk magunknak, az hogy „Én hogyan

teljesítem a részemet a Szövetségben?” A válasz, amelyet az összes vallás írásaiban megtalálunk, ez: Isten Megnyilvánulásainak a felismerésével és a Tanításainak való engedelmisséggel. Ez a felelet rámutat életünk legfőbb céljára, ami nem más, mint megismerni és imádni Istent. A Rövid Kötelező Imában kijelentjük:

**„Tanúságot teszek, Ó, Istenem, hogy azért teremtettél, hogy megismerjelek és imádjalak Téged. Bizonyosságot teszek ebben a pillanatban az én erőtlenségemről és a Te hatalmadról, az én szegénységemről és a Te bőségedről.
Nincs más Isten, csak Te, a Veszélyben Oltalmazó, az Önmagától Való.” 2**

Minthogy Istent csak a Megnyilvánulásain keresztül ismerhetjük meg, életünk célját csakis akkor teljesíthetjük be, ha felismerjük Őket és követjük a Tanításait. Ma hálával tölti el a szívünket az a kegyelem, hogy egy olyan időben élünk, amikor is az összes Szent Könyv ígérete, mely szerint megalapíttatik a béke és igazságosság a földön, beteljesülőben van. Bahá'u'lláh azt mondja:

"Ez az a Nap, melyen Isten legnagyobb kegyei kiáradtak az emberekre, a Nap, mikor leghatalmasabb kegyelme minden teremtett dolgot áthatott. Kötelessége hát a világ minden népének, hogy kibéküljenek egymással, és tökéletes egységben és békében lakozzanak Isten gondoskodása és szerető kedvessége Fájának árnyékában.” 3

Mielőtt tovább folytatjuk a történetünket, bekezdésről bekezdésre olvassuk át a fenti magyarázatot és gondolkozzunk el rajta a csoportunk többi résztvevőjével együtt! Feltehetünk egymásnak kérdéseket és azokat közösen megválaszolhatjuk, amíg mindannyian természetesen és könnyedséggel ki tudjuk fejezni a gondolatokat. Az idézetek alapos megtanulása különösen fontos, hiszen az Írások részleteinek megosztása nélkülözhetetlen az ilyen fajta beszélgetésekben. A következő feladatok segítenek elgondolkodnunk az ezen részben bemutatott gondolatokon, illetve az idézett részletek jelentésén.

1. Hogyan magyaráznánk el valakinek, hogy Isten egy megismerhetetlen lényeg? Az első bekezdés fent segítségünkre lesz ebben.

2. Miért teremtett bennünket Isten? _____

3. Mit jelent a „szövetség” szó? _____

4. Mit ígért Isten az emberiséggel kötött Örök Szövetségében? _____

5. Mi életünk célja? _____

6. Ha sohasem ismerhetjük meg Isten lényegét, akkor mit jelent az, hogy életünk célja Isten megismerése? _____

7. Mit jelent a „megnyilvánul” szó? _____

8. Nevezzünk meg néhány Isteni Megnyilvánulást! _____

9. Mit kell tennünk ahhoz, hogy beteljesítsük a részünket a Szövetségben? _____

10. Egészítsük ki a következő mondatokat!
- a. Ezen a Napon, Isten _____ kiáradtak az emberekre.
- b. Ezen a Napon, Isten _____ minden teremtetett dolgot áthatott.
- c. Ezen a Napon kötelességünk, hogy _____ egymással, és tökéletes egységben és békében _____ .
11. Mire kéri Bahá'u'lláh a világ népeit, hogy mit tegyenek? _____

Negyedik rész

A téma tartalma, amelyet Alejandra Sanchez úrral és feleségével megosztani tervez, nem az egyetlen dolog, ami a fejében jár. Reméli, hogy a barátság szoros köteléke alakul ki a házaspárral. Saját tapasztalatból tudja, hogy milyen kártékony hatásai vannak mind az előítéletnek, mind pedig az atyáskodó hozzáállásnak. Ezeket természetesen el fogja kerülni; magasabb szintű tanulmányai nem csökkentették az alázatosságát. Nincs más a szívében, mint őszinte szeretet és tisztelet Sanchezék iránt. Amint azt fontolgatja, hogy az első témát hogyan

fogja elmagyarázni, emlékezteti magát, hogy ez csak a kezdete egy folytatódó beszélgetésnek, ami a sok héten át bontakozik majd ki. Rájön arra is, hogy bár fontos a gondolatsort világosan bemutatni, meg kell állnia bizonyos pontoknál, hogy meghallgassa, mit válaszol a házaspár. „Meg kell próbálnom nem idegesnek lennem” mondja magának, „mert olyankor csak beszélek és beszélek, és akkor nem tud kialakulni egy párbeszéd.” Alejandra egy ideig még tovább gondolkozik a látogatásán ezen gondolatok mentén. Ha a helyében lennének, az alábbi gondolatok közül melyeket tartanánk helyesnek, hogy eszünkbe jusson?

- _____ Az én feladatom, hogy a Hittel kapcsolatos utasításokkal lássam el őket, és biztosítsam, hogy mindent megtanuljanak, amit tanítok nekik.
- _____ Mekkora kiváltság, hogy egy kis időt együtt tölthetek ezzel a csodálatos családdal, és megoszthatok velük részleteket az Írásokból.
- _____ Tudom, hogy fontos a látogatás. Mégis remélem, hogy nem tart sokáig, mert még más dolgokat is el kell végeznem.
- _____ Az idézetek túl bonyolultak lesznek majd nekik. Csupán egy pár egyszerű gondolatról kell hogy említést tegyek. Az a fontos, hogy szeretetet mutassak feléjük.
- _____ Sanchezék az ő korukban nem tudnak sokat tanulni.
- _____ Várom a látogatást, és hogy meghallgassam az ő belső meglátásukat, miközben beszélgetünk a témáról és elmélkedünk az idézetekről.
- _____ Tudnak olvasni. Csak bemutatom a témát és ott hagyom majd nekik az idézeteket, hogy maguk tanulmányozzák.
- _____ A gondolatok bemutatása közben gyakran meg kell majd állnom, hogy együtt tanulmányozzuk az idézeteket, illetve tanácskozzunk azokról.
- _____ Remélem, majd megszakítás nélkül el tudom mondani a gondolataimat, és a végén megkérdézem őket, hogy van-e kérdésük.

Milyen más gondolataink lennének vagy nem lennének egy ilyen látogatásra készülve?

Ötödik rész

Alejandra Sanchezék otthonába tett első látogatása jól sikerül. A házaspár észreveszi az idegességét, és szerető kedvességükkel gyorsan megnyugtatják. Figyelmesen hallgatnak és teljesen részt vesznek a beszélgetésben, különös figyelmet szentelve az idézeteknek. Az egyetlen nehéz pillanat a végén az, amikor Sanchez asszony meglepi Alejandrát egy kérdéssel: „Megfeledkezem majd Krisztusról azzal, hogy a bahá’í közösséghez csatlakoztam?” Alejandra tudja a választ, de egy kis időbe telik, amíg megfogalmazza. Sanchez úr mosolyog és a segítségére siet: „Szerintem Krisztus iránti szeretetem igazából növekedett, amióta hallottunk a bahá’í tanításokról.” „És ez a helyzet oly sokakkal az egész világon”, teszi hozzá Alejandra, aki összegyűjtötte a gondolatait. „Mózes, Krisztus, Krisna, Budha, Zoroaszter és Mohamed iránti szeretetük megerősödött amiatt, amit Bahá’u’lláh tanít Isten egységéről, a vallás egységéről és az emberiség egységéről.”

Hasznos lenne, ha most a csoportunkban rövid időt szentelnénk arra, hogy beszélgessünk azokról a tulajdonságokról és hozzáállásról, ami jelen kellett hogy legyen Alejandra látogatásakor, hogy az ilyen gyümölcsöző legyen. A legfőbb azok közül, amit fontolóra kell vennünk, az alázatosság. Minden alázatosság alapja az Isten előtti alázatosság. Ebből ered a Teremtényei előtti alázatosság. Semmikor sem fontosabb az alázatosság, mint amikor valaki Istenről és a Megnyilvánulásairól beszél. Elmélkedjünk el Bahá'u'lláh következő szavain és minden erőnkkel igyekezzünk kívülről megtanulni azokat!

„Bárhon jöjjenek össze és bárkivel is találkozzanak Isten szerettei, olyan alázatosságot és engedelmességet kell tanúsítaniuk, amikor Isten felé fordulnak és Őt dicsőítik, hogy odaadásuk mélységét a lábukkal tiport por minden atomja bizonyíthassa. E szent lelkek beszédét olyan erő töltse el, hogy hatására a porszemek örömtől repessenek. Isten szerettei úgy viselkedjenek, hogy az általuk járt föld soha ne intézhessen hozzájuk ilyen szavakat: „Engem illet az elsőbbség. Mert tanúsítsd, mily türelemmel viselem a terhet, melyet a földműves rám szab. Én vagyok az eszköz, mely minden teremtett lényt szünet nélkül elhalmoz áldásaival, melyekkel a Minden Kegyelem Forrása megbízott. Bár gazdagságom a teremtés minden szükségletét kielégíti, e gazdagság és a rám ruházott megtiszteltetés számtalan bizonyítéka dacára lásd alázatomból mértékét, tanúsítsd, mily végtelen engedelmességgel tűröm, hogy az emberek lábukkal tapossanak.” 4

Ahogy azt fentebb említettük, embertársaink előtti alázatosság az Isten előtti alázatosságból ered. Ugyanezzel az alázatossággal tanúsítunk imádságos hozzáállást, amikor egy barát vagy szomszéd otthonába látogatunk, hogy bizonyos témákról tovább mélyítsük együtt a megértésünket. A beszélgetés során gondolatban gyakran fordulunk Istenhez, kérve, hogy megvilágítsa az elménket és szívünket, illetve a jelenlévőket. Sok olyan sor és mondat van az imákban, amit ezen célból memorizálhatunk. Ez itt csak néhány:

„Sugározd be szívünket, adj nekünk éles szemet és figyelmes fület!” 5

„Ó, Uram! Részesíts végtelen adományaidból, és engedd, hogy felragyogjon Vezérleted fénye!” 6

„Tárd fel az igaz megértés kapuit, és engedd, hogy a hit fénye ragyogóan tündököljék!” 7

„Ó, Urunk! Sugározd be szemünket, hogy megláthassuk a Te fényedet.” 8

„Feléd fordulok egészen, teljes szívemmel, elmémmel és nyelvemmel Hozzád esedezem, védelmezz meg mindentől, mely ebben, isteni egységed korszakában akaratod ellen való....” 9

Hatodik rész

Alejandra szíve tele van örömmel, miután meglátogatta Sanchezék otthonát és az örök Szövetség témájáról beszélgettek. „A következő látogatás,” gondolja magában, „jó alkalom lenne, hogy elmélyítsék tudásukat Bahá'u'lláh életéről.” A következő beszámolóból fog meríteni:

Bahá'u'lláh 1817. november 12-én született Teheránban, Perzsia fővárosában. Már gyermekkorában is igen különleges tulajdonságokat mutatott, és szülei meg voltak győződve, hogy nagyságra rendeltetett. Bahá'u'lláh édesapja, aki a királyi udvar egyik kiemelkedő minisztere volt, hatalmas szeretetet érzett fia iránt. Egy éjszaka azt álmodta, hogy Bahá'u'lláh egy határtalan óceánban úszott, teste pedig beragyogta és besugározta az óriási tengert. A feje körül minden irányban szétterülve lebegett csillogó, hollófekete haja. Halak sokasága gyűlt köré, egyenként belekapaszkodva egy-egy hajtincsébe. Bármilyen sokan is voltak a halak, Bahá'u'lláh-nak egy hajszála sem szakadt ki. Szabadon és könnyedén haladt előre a víz felszínén, és mindannyian követték Őt. Bahá'u'lláh édesapja megkérdezett egy embert, aki híres volt bölcs álom-magyarázatairól. Azt a választ kapta, hogy a végtelen óceán maga a létezés világa, és Bahá'u'lláh egyedül és segítség nélkül uralomra fog jutni afelett. A halak sokasága azt a zűrzavart jelképezi, amelyet majd Ő fog támasztani a világ népei között. A Mindenható kiapadhatatlan védelmében fog részesülni, és ez a felfordulás nem árt majd Neki.

Mire Bahá'u'lláh tizenhárom-tizennégy éves lett, a királyi udvarban híres volt bölcsességéről és tudásáról. Huszonkét éves volt, amikor édesapja meghalt, a kormányzat pedig felajánlotta Neki apja posztját. Bahá'u'lláh azonban nem szándékozott idejét világi ügyek igazgatásával tölteni. Maga mögött hagyta az udvart a minisztereivel együtt, hogy a Mindenható által Neki kijelölt utat kövesse. Idejét az elnyomottak, betegek és szegények segítségével töltötte, és hamarosan az igazság ügyének bajnokaként vált ismertté.

Bahá'u'lláh huszonhét éves korában egy különleges küldöttön keresztül megkapta a Báb Írásainak egy részét, Aki Isten Napja közelségét hirdette, a Napot, amikor is Isten új Megnyilvánulása elhozza a világnak az emberek által oly régóta vágyott békét, egységet és igazságosságot. Bahá'u'lláh azonnal elfogadta a Báb Üzenetét, és egyik leglelkesebb követőjévé vált. Ám sajnálatos módon a Perzsia népe fölött uralkodók, önző vágyaiktól elvakítva, nagy kegyetlenséggel kezdték el üldözni a Báb követőit. Bahá'u'lláh-t annak ellenére sem kímélték, hogy ismert volt nemesi származásáról. Nem sokkal azután, hogy eltelt nyolc év a Báb Kinyilatkoztatása, illetve két év maga a Báb mártírhalála után, Bahá'u'lláh-t a Fekete Verem nevű sötét földalatti börtönbe vetették. A nyaka köré rakott láncok olyan nehezek voltak, hogy nem tudta felemelni a fejét. Bahá'u'lláh itt négy szörnyűséges, iszonyú megpróbáltatásokkal teli hónapot töltött. Ugyanezen tömlőben történt azonban az is, hogy Isten Szelleme töltötte el a lelkét, és kinyilatkoztatta Számára, hogy Ő minden korok Megígértje. Bahá'u'lláh Napja ebből a sötét börtönből kelt fel, beragyogva az egész teremtet.

A Fekete Veremben töltött négy hónap után Bahá'u'lláh-t megfosztották minden vagyonától, és családjával együtt száműzték. A tél dermedt hidegében utaztak Perzsia nyugati hegyein keresztül Bagdad felé, ami akkor az Ottomán Birodalomhoz tartozott, ma pedig Irak fővárosa. Nem lehet szavakkal leírni szenvedéseiket, ahogyan mérföldek százait tették meg gyalog, hóban és jéggel borított területeken azon sorsdöntő város felé tartva.

Bahá'u'lláh hírneve hamarosan elterjedt Bagdadban, majd a térség más városaiban is, és egyre többen jöttek el a száműzött Rab ajtajához, hogy Áldásaiban részesüljenek. Néhányan azonban megirigyelték hírnevét. Közöttük volt Bahá'u'lláh saját féltestvére, Mírzá Yahyá is, aki az Ő szerető gondoskodása alatt élt. Mírzá Yahyá cselszövése megbontotta az egységet a Báb követői között, és nagy szomorúságot okozott

Bahá'u'lláh-nak. Egy éjjelen anélkül, hogy bárkinek is szólt volna, Bahá'u'lláh elhagyta otthonát, és elment a Kurdisztáni hegyekbe. Ott elvonultságban élt, imába és meditációba merülve. Egy kis barlangban talált szállást, és a legegyszerűbb ételeken élt. Senki sem tudta, hogy honnan jött, és mi a neve. Egy idő után azonban a térség lakói elkezdtek beszélni a „Névtelenről”, egy nagy Szentről, aki Isten által ráruházott tudással rendelkezett. Amikor a Szent Ember híre eljutott Bahá'u'lláh legidősebb fiához, 'Abdu'l-Bahához, azonnal ráismert szeretett Atyjára. Egy külön küldöttel leveleket küldtek, kérve Bahá'u'lláh-t, hogy térjen vissza Bagdadba. Ezt teljesítve lezárta azon fájdalmas elkülönülés időszakát, amely két évig tartott.

Bahá'u'lláh távollétében a bábí közösség állapota rohamosan romlott. Azon hét éven át, mikor a hegyekből visszatérve Bagdadban élt, Bahá'u'lláh új szellemmel töltötte el a Báb üldözött és zavarodott követőit. Bár ekkor még nem jelentette be saját nagyszerű Állását, Szavainak ereje és bölcsessége fokozatosan elnyerte az egyre növekvő számú bábí hűségét és az élet minden területéről érkező emberek csodálatát. A fanatikus muszlim papság azonban nem tudta elviselni, hogy Bahá'u'lláh ekkora hatással van oly sok lélekre. Addig panaszkodtak a hatóságoknak, mígnem a perzsa kormányzat az Ottomán Birodalom néhány tisztségviselőjével megegyezett, hogy messzebbre távolítják Bahá'u'lláh-t szülőföldjétől, ezúttal Konstantinápolyba.

1863 áprilisa nagy szomorúságot hozott Bagdad lakói számára. Az, Akit megszerettek, elhagyni készült városukat, egy számukra ismeretlen úticél felé. Néhány nappal indulása előtt Bahá'u'lláh egy, a város külterületén lévő kertbe költözött, felállította a sátrát, és tizenkét napon keresztül fogadta a búcsúzni jövő látogatók áradatát. A Báb követői nehéz szívvel jöttek ezen kertbe; néhányan elkísérték ugyan Bahá'u'lláh-t száműzetése következő állomására, de a többségnek hátra kellett maradnia, megfosztva magát a Hozzá való közelségtől. Isten azonban nem akarta, hogy ez az esemény a szomorúságé legyen. Végtelen Kegyelmének kapui szélesre tárultak, és Bahá'u'lláh kihirdette a körülötte lévőknek, hogy Ő az, akit a Báb megígért – Akit Isten ki fog nyilvánítani. A szomorúság utat engedett a határtalan örömmek; a szívek felvidultak, és Szeretetének tüze lángra lobbantotta a lelkeket. Ezt a tizenkét napos áprilisi időszakot mindenütt a Ridván (ejtsd: Rizván) ünnepeként ünneplik meg Bahá'u'lláh világot átfogó Küldetése Kinyilatkoztatásának évfordulójaként.

Konstantinápoly az Ottomán Birodalom székhelye volt. Mintegy négy hónapon át Bahá'u'lláh mély bölcsessége és személyes kisugárzása itt ismét egyre több embert kezdett el vonzani. „Nem szabad tovább Konstantinápolyban maradnia”, mormolták a fanatikus muszlim papok, meggyőzve a hatóságokat, hogy tovább száműzzék Őt Drinápolyba. Drinápolyban, ahol négy és fél évet maradt, Bahá'u'lláh Táblákat írt a világ királyaihoz és uralkodóihoz, felszólítva őket arra, hogy az elnyomás minden módját tegyék félre, és kötelezzék el magukat a világ népeinek jóléte mellett. Ellenségei ekkor a legkegyetlenebb büntetést eszelték ki. Őt és családját Akkóba száműzik, amely abban az időben a legszörnyűbb fegyenctelep volt az egész birodalomban. „Ezen börtönváros borzasztó körülményei bizonyosan kioltják majd az Életét,” gondolták az ostobák azt képzelve, hogy megállíthatják azt, amit Maga Isten indított útjára.

Túl sok lenne felsorolni azokat a megpróbáltatásokat, melyeket Bahá'u'lláh-nak el kellett szenvednie Akkóban. Minden kényelmet nélkülözött, és éjjel-nappal ellenségei vették körül. A bebörtönzés körülményei azonban fokozatosan megenyhültek. Akkó város lakosságának és kormányzatának a meggyőződésévé vált, hogy a városukba

száműzött bahá'ioiok kis csoportja ártatlan. Ez a rendkívüli Ember ismét sokakat vonzott bölcsességével és szeretetével, habár a többség nem értette az Ő nagyszerű Állását. Mintegy kilenc év elteltével a börtön kapui kitárultak Bahá'u'lláh és követői előtt. Szeretett Fia, 'Abdu'l-Bahá egy méltóságteljes helyet tudott Atyjának biztosítani, hogy a városfalakon kívül éljen, és végül lehetővé vált, hogy 'Abdu'l-Bahá egy házat béreljen vidéken, ahol Bahá'u'lláh életének hátralévő tizenhárom évét viszonylag békében és nyugalomban tölthette. Úgy ismerjük ezt a házat ma, mint a Bahjí-i (ejtsd: Báhdzsi) udvarház, és itt hunyt el 1892 májusában Fenségének és Dicsőségének csúcspontján.

Bahá'u'lláh magasba emelte az egyetemes béke és testvériség zászlaját, és kinyilvánította Isten Szavát. Annak ellenére, hogy ellenségei összefogtak Ellene, győzedelmeskedett fölöttük, ahogyan azt Isten megígérte Neki, amikor láncra verve raboskodott a teheráni börtönben. Üzenete élete folyamán emberek ezreinek a szívét keltette új életre. Ma pedig tovább terjednek Tanításai az egész világon. Semmi sem akadályozhatja meg Őt végső céljának elérésében, ami az emberiség egységének megteremtése egy egyetemes Ügyben, egy közös Hitben.

Bahá'u'lláh életéről szóló fenti elbeszélés viszonylag hosszú. Mielőtt tovább mennénk az alábbi feladatokra, olvassuk át a csoportunkkal a beszámolót bekezdésről bekezdésre, és tegyünk fel egymásnak kérdéseket mindaddig, amíg megtanuljuk alaposan a tartalmát és könnyen el tudjuk mondani! A következő térkép segít majd, hogy emlékezetünkbe idézzük Bahá'u'lláh száműzetésének útvonalát, és felidézzük az út közben történt eseményeket.

1. beszámoló alapján Bahá'u'lláh életével kapcsolatos főbb események sorát.

[illegible]

2. Egy Bahá'u'lláh élete körüli beszélgetésben számos kihangsúlyozandó fogalom van az események sora mellett. Különös fontosságú eltűnődni azon a szenvedésen, amelyet az emberiség szeretete iránt viselt el, akárcsak azokon a győzelmeken, melyeket Hite az ellenállás dacára ért el. Vésődjenek be ezek a szavak a fejünkbe és a szívünkbe!

„Az Örök Szépség beleegyezett, hogy láncba verjék, hogy az emberiség megszabadulhasson rabságából; elfogadta, hogy bebörtönözzék ebbe a hatalmas erődítménybe, hogy az egész világ elnyerhesse az igaz szabadságot. Az utolsó cseppig kiitta Ő a szenvedés serlegét, hogy a föld minden népe maradandó örömben részesüljön, és boldogsággal teljen el. Ez a te Urad, a Könyörületes, a Legkegyelmesebb irgalma. Elfogadtuk a megaláztatást ó ti, Isten Egységében hívők, hogy ti felemeltessetek; számos csapást szenvedtünk el, hogy ti viruljatok, és jólétben élhessetek. Nézzétek: Őt, Ki azért jött, hogy újjáépítse az egész világot, hogyan kényszerítették azok, akik Isten mellé társakat rendelnek, hogy a legsivárabb városban lakozzék.” 10

3. Amikor Bahá'u'lláh szenvedéséről beszélünk, ügyelnünk kell arra, hogy ne úgy mutassuk be Őt, mint ellenségeinek tehetetlen áldozatát. Önszántából fogadta el, hogy láncokba verjék az emberiség megszabadításáért. Életének története, bár telis tele van

nagy szenvedések sorával, mégis a maga valóságában a győzelem története. A Bahá'u'lláh életére vonatkozó jelenlegi ismereteink alapján tudnánk-e készíteni a tutorunk segítségével egy rövid előadást az Ő szenvedéseiről és győzelmeiről? Az alábbi kérdések a segítségünkre lehetnek.

- a. Miért hagyta Bahá'u'lláh, hogy láncba verjék? _____

- b. Miért fogadta el Bahá'u'lláh, hogy bebörtönözzék? _____

- c. Miért itta ki Bahá'u'lláh a szenvedés serlegét? _____

- d. Miért fogadta el Bahá'u'lláh a megaláztatást? _____

- e. Miért szenvedett el Bahá'u'lláh annyi csapást? _____

- f. Azért fogadta el vajon Bahá'u'lláh a szenvedést, mert nem volt hatalma másként cselekedni? _____

- g. Ha Bahá'u'lláh hatalommal rendelkezett az ellenségeivel szemben, miért fogadta el a szenvedést? _____

Hetedik rész

Alejandra második látogatása a Sanchez család otthonába ugyanolyan örömteli, mit az első. Sanchez úr és felesége már valamennyire ismerik Bahá'u'lláh életének történetét, de boldogan tanulnak Alejandra beszámolójából, és láthatóan meghatódtak Szenvedéseinek elbeszélésén. „Úgy tűnik,” mereng el Sanchez úr egy ponton, „hogyan Istent Megnyilvánulásai mindig szenvednek azok keze által, akik irányításra és földi hatalomra szomjaznak.” Alejandra úgy dönt, hogy most helyénvaló megosztani velük azt az idézetet, amit kívülről megtanult – amelyet mi is tudunk az előző rész tanulmányozásából, – és amelyekben Bahá'u'lláh azon szenvedésről beszél, amit az emberiségért viselt el, hogy megszabaduljunk az elnyomástól és maradandó boldogságra leljünk. Mindhárom barátot felélénkíti az aznapi beszélgetés.

A következő látogatást fontolgatva Alejandra gyorsan arra a következtetésre jut, hogy 'Abdu'l-Bahá állása természetes beszélgetési téma lenne. Itt vannak azok a pontok, amiket mindenképpen érinteni fog:

Bahá'u'lláh legidősebb Fia, 'Abdu'l-Bahá az emberi történelem egyik legegységülállóbb Alakja, és egyetlenegy korábbi vallásban sem találunk Hozzá hasonlatos Személyiséget. Még gyermekként felismerte Atyja isteni állását, valamint osztozott Száműzetésében és Szenvedéseiben. Bahá'u'lláh halála után a bahá'í közösséget 'Abdu'l-Bahá gondoskodása és védelme alatt hagyta. Sohasem tudjuk teljesen felfogni, hogy Bahá'u'lláh milyen végtelen kegyelemben részesítette az emberiséget azzal, hogy nemcsak legfenségesebb Kinyilatkoztatását adta, hanem Fiát is, Akinek a tudásával és bölcsességével, ahogyan Ő mondta, a világ vezetve lesz és megvilágítottatik.

Amikor tanulmányozzuk 'Abdu'l-Bahá életét és szavait, betekintést nyerünk abba az egyedülálló állásba, amit ezen Törvénykorszakban Ő elfoglalt. Ezen állás három aspektusát fontos észben tartanunk.

Először is, 'Abdu'l-Bahá, Bahá'u'lláh Szövetségének Középpontja. Bahá'u'lláh szövetséget kötött az Ő követőivel, arra szólítva őket, hogy mindannyian fordítsák szívüket ezen középpont felé, és legyenek teljesen hűségesek hozzá. Végredeleiben 'Abdu'l-Bahá Shoghi Effendit, a Hit Védnökét nevezte meg azon középpontnak, mely felé mindenkinek fordulnia kell az Ő elhunytja után. Ma ez a középpont az Igazságosság Egyetemes Háza, mely Bahá'u'lláh egyértelmű rendelkezésének, valamint 'Abdu'l-Bahá és a Védnök által adott világos útmutatásoknak megfelelően került megalapításra. A Szövetség ereje tartja össze a bahá'í közösséget, és védelmezi azt a megosztottságtól és felbomlástól.

Másodszor, 'Abdu'l-Bahá Bahá'u'lláh Szavának tévedhetetlen Értelmezője. Oly mérhetetlenül nagy Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása, olyan mély minden egyes Szavában rejlő jelentés, hogy szükségesnek tartott hátrahagyni egy olyan értelmezőt, Akit Ő Maga ihletett meg. Így az eljövendő nemzedékeken keresztül az emberiség képes lesz megérteni Bahá'u'lláh tanításait, 'Abdu'l-Bahá számos Táblájában és beszédeinek hitelesített leírásaiban található magyarázatainak tanulmányozásával. Abdu'l-Bahá után a Védnök lett Bahá'u'lláh tanításainak Értelmezője; Ővele bezárult az értelmezés hatásköre, és senki sem rendelkezik felhatalmazással arra, hogy Bahá'u'lláh Szavait értelmezze Törvénykorszakának hátralévő részében.

A múltban minden vallást megosztottság sújtott a Szent Könyvekből vett részletek különböző értelmezése miatt. Ebben a Törvénykorszakban azonban, ha bizonytalanság támad Bahá'u'lláh egyik kijelentésének jelentésével kapcsolatban, mindenki 'Abdu'l-Bahá és a Védnök értelmezéséhez fordul. Ha a bizonytalanság továbbra is fennmarad, akkor tisztázás végett az Igazságosság Egyetemes Házához lehet fordulni. Így aztán nem marad helye a Tanítások jelentése feletti összetűzésnek, és a Hit egysége védelmet élvez.

Harmadszor, 'Abdu'l-Bahá Atyja Tanításainak tökéletes Példaképe. Bár mi nem reménykedhetünk, hogy valaha is elérjük a tökéletesség ezen szintjét, mindig ott kell, hogy álljon a szemünk előtt, és meg kell próbálnunk követni az Ő példáját. Amikor az Írásokban a szeretetről olvasunk, forduljunk 'Abdu'l-Bahához, és a szeretet és kedvesség legbensőbb valóságát látjuk majd! Amikor a tisztaságról, igazságosságról,

becsületességről, örömről és nagylelkűségről olvasunk, forduljunk Őhöz, gondoljunk az Ő életére, és látni fogjuk, hogy a legteljesebb tökéletességben mutatta fel mindezeket a tulajdonságokat!

'Abdu'l-Bahá életének védjegye természetesen az Ő szolgálata volt. Az 'Abdu'l-Bahá név azt jelenti, hogy „Bahá szolgálója”, és ezt a címet jobban szerette minden más címnél, amit Neki tulajdonítottak. 'Abdu'l-Bahá alábbi szavai azon hön áhított vágyának a kifejezése, hogy szolgálhasson:

„Az én nevem: 'Abdu'l-Bahá. Az én minősítem: 'Abdu'l-Bahá. Az én valóm: 'Abdu'l-Bahá. Az én dicséretem: 'Abdu'l-Bahá. Dicsőséges, tündöklő királyi koronám: hódolat az Áldott Tökéletesség előtt. Soha véget nem érő vallásom: szolgálat az egész emberi faj javára... Nincs és soha nem is lesz más nevem, címem, rangom, dicséretem: 'Abdu'l-Bahá. Erre vágyom. Ezért epekedem. Ez örök életem. Ez dicsőségem mindörökkön-örökké.” 11

Nyilvánvalóan az, amit Alejandra a következő látogatásakor a Sanchez családdal tervez megosztani, nem más, mint egy egyedülálló alak rövid bemutatása; 'Abdu'l-Bahá ezen Törvénykorszakban betöltött állását egyre jobban meg fogják érteni az elkövetkezendő évek során. Saját életünkben, amint a szolgálat ösvényét járjuk, sok lehetőség fog nyílni, hogy emlékezzünk a Példájára és elmélkedjünk a Szavain. Az előző fejezetben már megismertettük néhány kijelentésével, és arra lettünk bátorítva, hogy tanuljuk meg kifejezni a Tábláiban és nyilvános beszédeiben közzétett gondolatokat oly módon, ahogyan azt Ő tette. Most, hogy megerősítsük az Állásáról alkotott jelenlegi megértésünket, tanácskozzuk meg a csoportunk többi tagjával a fentiekben említett főbb pontokat, és gyakoroljuk azokat jól elmondani. Az idézett részleten való elmélkedés inspirálni fog azon erőfeszítéseinkben, hogy a szolgálat ösvényén előre haladjunk.

Nyolcadik rész

Egy kérdés, ami Alejandra eszébe jár Sanchezék első látogatása óta, az, hogy mely beszélgetési témák segítenek majd a legjobban abban, hogy szilárd és aktív főszereplőivé váljanak a szomszédság közösségépítő folyamatának. Egyrésről vannak olyan témák, mint az ima, a lélek halhatatlansága, és az Isten szeretetében való állhatatosság, amelyeket reményei szerint megbeszél majd velük, hiszen a lelki életük alapjait folytonosan meg kell erősíteni. Másrésről az is fontos, hogy egy jövőképet alkossanak arról, hogy milyen fajta közösség van kialakulóban, és tudják azt, hogy értékesen hozzájárulhatnak annak megvalósításához. A Sanchezékkal 'Abdu'l-Bahá állásáról folytatott beszélgetése során Alejandra lassan kezd rájönni, hogy a következő látogatása témája mi kell hogy legyen. „Nagyrészt világos számukra, hogy a Hit célja az emberek egyesítése,” gondolja. „Ezért valószínűleg azt a témát kell körüljárnunk most, hogy hogyan építsünk és tartsunk fenn egy egységes közösséget.”

Alejandra a negyedik látogatását azzal kezdi, hogy mesél azokról a tevékenységekről, amelyeket jelenleg a barátok viszonylag kis csoportja folytat a szomszédságban. „Ahogyan növekszünk számban,” magyarázza, „a legmegpróbáltatásos felelősség, amit mindannyiunknak fel kell vállálnia, az, hogy egyre jobban egységesekké váljunk szavainkban, gondolatainkban és tetteinkben. Ha egyetértetek, akkor ma közösen körbejárhatjuk az egység témáját.”

„Látom, hogy mennyire fontos az egység a közösségünk fejlődéséhez,” feleli Sanchez asszony.

„És végül is, Bahá'u'lláh egység-üzenete az, ami a Tanításaihoz vonzotta először a szívünket,” szólal meg Sanchez úr.

„Kiválasztottam egy sor gondolatot és mindegyikhez találtam egy-egy idézetet,” mondja Alejandra. ”Ha nem bánjátok, akkor egyenként végignézhethetjük és megbeszélhetjük azokat.”

Az alábbiakban szerepel Alejandra gondolatainak felsorolása:

- Ahhoz, hogy a közösségünk igazi egységben legyen, mindannyiunknak tartózkodnia kell a viszálytól és vetélkedéstől. Bahá'u'lláh azt mondja:

„E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szeretetei között. Kerüljétek ezeket Isten segedelmével és az Ő ereje által, igyekezzetek az emberek szívét összekötni az Ő Nevében, az Egyesítő, a Mindenek Tudó, a Mindenek Felett Bölcs.” 12

- Mindenki iránt szeretetet kell hogy érezzünk a közösségünkben, olyan szeretetet, amely Isten iránti szeretetünk visszatükröződése. 'Abdu'l-Bahá azt mondja:

„Legyetek tökéletes egységben. Sose haragudjatok meg egymásra...Isten kedvéért szeressétek az Ő teremtményeit és ne önnön magukért. Sosem lesztek haragosak vagy türelmetlenek, ha Isten kedvéért szeretitek őket. Az emberiség nem tökéletes. Minden emberi lényben vannak tökéletlenségek, és mindig boldogtalanok lesztek, ha magukat az embereket nézitek. Ha azonban Isten felé tekintetek, szeretni fogjátok őket és kedvesen viseltettek majd irányukban, hiszen Isten világa a tökéletesség és végtelen kegyelem világa.” 13

- Ha az egymás iránt érzett összes szeretetünk ellenére feszültség támad közöttünk, azonnal jusson eszünkbe 'Abdu'l-Bahá ezen tanácsa:

„Megparancsolom néktek, hogy mindegyikötök irányítsa szíve összes gondolatát a szeretetre és az egységre. Amikor a háború gondolata megjelenik, állítsd azzal szembe a béke erősebb gondolatát. A gyűlölet gondolatát a szeretet sokkal erősebb gondolatával kell megsemmisíteni. A háborús gondolatok pusztulást hoznak minden harmóniára, jólétre, nyugalomra és megelégedettségre.

„A szereteteli gondolatok építően hatnak a testvériségre, békére, barátságra és boldogságra.” 14

- Amennyiben, bár megtettünk minden erőfeszítést, hogy szenvedélyeinket kordában tartsuk, mégis azt látjuk, hogy azok eluralkodnak rajtunk, és úgy találjuk, hogy konfliktusba keveredtünk, emlékeztetnünk kell magunkat Bahá'u'lláh ezen szavaira:

„Ha bármi nézeteltérés támadna köztetek, lássatok meg Engem ott állva szemetek előtt, és nézzétek el egymás hibáit az Én nevemért, valamint az Én nyilvánvaló és ragyogó Ügyem iránti szeretetetek jeléül.” 15

- Az a lelki fegyelem, amivel elnézzük mások hibáit, dicséretreméltó tulajdonságaikra összpontosítunk, és teljes mértékben tartózkodunk a kibeszéléstől, az egyik leghatékonyabb lépés az egység felbomlásával szemben. Könnyebb felülkerekedni a kibeszélés hajlamán, ha szeretjük egymást. Emlékeznünk kell arra, hogy hajlamosak vagyunk nem meglátni azok hibáit, akiket szeretünk, és nem jelent nehézséget bűnt elfedő tekintettel rájuk néznünk. 'Abdul'-Bahá azt mondja:

„A tökéletlen szem tökéletlenséget lát. Azon szem, mely elfedi a hibákat, a lelkek Teremtője felé tekint. Ő teremtette és neveli őket, gondoskodik róluk, felruházza őket képességekkel és étellel, látással és hallással; ezért [ezek a lelkek] az Ő kiválóságának jelei. Szeretettel és kedvességgel kell lenned mindenki iránt, törődnöd kell a szegénnyel, védelmezned a gyengét, meggyógyítanod a beteget, tanítanod és nevelned a tudatlant.” 16

Bahá'u'lláh így figyelmeztet bennünket:

„Ó, trónom kísérője! Ne halld a rosszat, és ne lásd a rosszat, ne alázd meg magad, s ne sóhajtozz és sírj! Ne szólj gonoszat, hogy te se halljal olyat! Ne nagyítsd fel mások hibáit, hogy a tied se tűnjenek nagynak; ne kívánd mások megalázását, hogy ne lássák a te megaláztatásodat! Így éld hát életed napjait, melyek rövidebbek egy tűnő pillanatnál, makulátlan elmével, mocsoktalan szívvel, tiszta gondolatokkal, megszentelt természettel, hogy szabadon és elégedetten hagyhasd el egykor e halandó formát, és megtérhess a titokzatos édenbe, és az örök királyságban lakozhass mindörökké!” 17

Továbbá azt mondja:

„Ó, Kivándorlók! A nyelvet, melyet az Én említésemre szántam, ócsárlással be ne piszkoljátok! Ha az én tüze úrrá lesz rajtatok, saját hibáitokra emlékezzetek, és ne teremtményeim hibáira, minthogy saját énjét mindenki jobban ismeri, mint ismer másokat.” 18

- Az egység nem csupán a viszály és széthúzás hiánya, és a szeretet nemcsak szavakban kell hogy kifejeződjön. Csak akkor mondhatjuk el, hogy igazi egység létezik közöttünk, ha az egymás iránti szeretetünket átültetjük a közösségnek adott szolgálatba, a tevékenységeinket pedig az együttműködés és kölcsönös segítség szelleme vezérli. 'Abdu'l-Bahá erre szólít bennünket:

„Ne pihenj, még egy pillanatra sem, és ne keress kényelmet egy percre se; inkább szívvel-lélekkel azon munkálkodj, hogy odaadóan szolgálj a barátok közül akárcsak egyet is, s boldogságot és örömet hozz akárcsak egy fénylő szívnek. Ez az igazi kegyelem, és 'Abdu'l-Bahá homlokát ez beragyogja. Légy ebben társam és barátom.” 19

Továbbá kijelenti:

„Az emberiség legfőbb szükséglete az együttműködés és kölcsönösség. Minél erősebbek a barátság és szolidaritás kötelékei az emberek között, annál nagyobb lesz az eredmény és az alkotóerő az emberi tevékenykedés minden területén.” 20

- A sikeres közösségi cselekvés egyik fontos kulcsa az őszinte és szeretetteljes

tanácskozás minden dolgot illetően. A tanácskozás által a különféle nézőpontok, ahogyan a dolgokat látjuk, összeolvadnak, és felfedezzük azt az irányt, amelyet a kollektív cselekvésünkben követnünk kell. A tanácskozáson keresztül eljutunk a gondolati egységhez, egységes gondolatainkkal és látásmódunkkal pedig hatékony terveket készítünk közösségeink fejlődéséhez. 'Abdu'l-Bahá így szól a tanácskozókról:

„Az együtt tanácskozók főbb jellemvonásai legyenek: a szándék tisztasága, a szellem ragyogása, elszakadás minden mástól Istenen kívül, vonzódás az Ő mennyei illataihoz, alázat és szerénység az Ő szerettei között, türelem és béketűrés a nehézségek közepette, és szolgálat az Ő magasztos Küszöbénél. Ha az Úr őket nagylelkűen megsegíti e jellemvonások elérésében, Bahá láthatatlan Királyságából rájuk száll a győzelem.” 21

- A gondolati egység nem valósul meg, ha az nem ültetődik át a cselekvés egységébe. Egységben cselekedni nem azt jelenti, hogy mindannyian ugyanazt csináljuk. Éppen ellenkezőleg, egy egységes cselekvés a legnagyobb mértékben kiaknázza a közösség tagjainak a különféle tehetségeit. A képességeink meg többszöröződnek, és még ha kevesen is vagyunk, képesek vagyunk elérni azt, amire a legtöbb nagy és erős szervezet a világon képtelen. 'Abdu'l-Bahá azt mondja:

„A szent lelkek a mennyei erőkből merítve bármikor is emelkedjenek fel a lélek eme tulajdonságaival bírva, és egységben, vállvetve haladjanak előre, azon lelkek mindegyike ezerszeressé válik, és a hatalmas óceán áradó hullámai a magasságbéli Gyülekezet serege lészen.” 22

Miután alaposan elolvastuk a fentieket és pontról pontra megbeszéltük annak tartalmát a csoportunk résztvevőivel, segítsünk egymásnak gyakorolni úgy bemutatni a témát, ahogyan azt az előző hárommal is tettük. Az alábbi feladatok segítségünkre lesznek ezen igyekezetünkben.

1. Egészítsük ki a következő mondatokat!

- a. E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint _____ és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szerettei között.
- b. E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és _____, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szerettei között.
- c. E napon _____ sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szerettei között.
- d. E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és _____ Isten szerettei között.
- e. E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, _____, idegenkedés és közöny Isten szerettei között.

f. E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, _____ és közöny Isten szeretetei között.

g. E napon mi sem sújthatja jobban az _____, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szeretetei között.

2. A második idézetben 'Abdu'l-Bahá azt mondja nekünk:

a. Tökéletes _____ kell élnünk.

b. Sose _____ meg _____ .

c. Minden embert _____ kell szeretnünk és nem önnön magukért.

d. Sosem leszünk _____ vagy _____, ha _____ szeretjük az embereket.

e. Az emberiség nem _____.

f. Mindig _____ leszünk, ha _____ nézzük.

g. Ha azonban _____ felé tekintünk, _____ fogjuk az embereket és _____ majd irányukban.

3. A harmadik idézetben 'Abdu'l-Bahá azt mondja nekünk:

a. Mindegyikünk irányítsa szíve összes gondolatát a _____ és az _____.

b. Amikor a háború gondolata megjelenik, állítsuk azzal szembe a _____.

c. A gyűlölet gondolatát a _____ lehet megsemmisíteni.

d. A háborús gondolatok pusztulást hoznak minden _____, _____, _____ és _____.

e. A szereteteli gondolatok építően hatnak _____, _____ és _____.

4. Mit kell tennünk akkor, amikor a közösségben nézeteltérések támadnak közöttünk és mások között? _____

5. Jellemezzük azt a lelki fegyelmezettséget, amely segítségével hozzájárulhatunk a közösségünk egységéhez! _____

6. Az alábbiak közül melyik járul hozzá az egységhez?

_____ Mások hiányosságaira figyelni.

_____ Elnézni mások hibáit.

_____ Egyik barátunknak megjegyzést tenni egy másik személy tökéletlenségeiről.

_____ Egy történetet felnagyítani vagy megváltoztatni, hogy másokat rossz színben tüntessünk fel.

_____ Mások hibáira gondolni.

7. Miért kritizálunk meg egyes embereket, ha hibát követnek el, másokat viszont nem, akik ugyanazt a hibát követik el? _____

8. Létezhet-e egység egy olyan helyzetben, ahol az emberek kibeszélik egymást? Miért nem? _____

9. Hazugságot mondani a másikról nyilvánvalóan helytelen. De vajon helyes-e kritikus megjegyzéseket tenni valakiről a többieknek egy olyan dologgal kapcsolatban, amelyet az illető ténylegesen megtett? _____

10. Mi a különbség a pletykálás, a kibeszélés és a kritizálás között? _____

11. Milyen hatással van a pletykálás, a kibeszélés és az állandó kritizálás egy közösségre?

12. Hogyan zárhatjuk ki ezeket a szokásokat az életünkben? _____

13. Mi történne, ha csak oly módon beszélénk az emberekről, mintha jelen lennének? _

14. Ha kibeszélünk másokat gyerekek előtt, annak milyen hatása lesz rájuk nézve? _____

15. Honnan jön a pletykálás és a kibeszéléssel való foglalatosság hajlama? _____

16. Bahá'u'lláh így int bennünket: „Ha az én tüze úrrá lesz rajtatok, _____
_____, és ne _____,
minthogy _____ mindenki jobban ismeri, mint
_____.”

17. A szeretetet nem csupán csak a szavak fejezik ki. Mi szükséges még? _____

18. Az egység és szeretet kapcsán 'Abdul-Bahá felszólít bennünket: „Ne _____,
még egy pillanatra sem, és ne _____ egy percre se; inkább
_____ azon _____, hogy _____
_____ a barátok közül akárcsak egyet is, s _____
_____ hozz akárcsak egy fénylő szívnek.”

19. Majd pedig azt mondja: „Az emberiség legfőbb szükséglete az _____
és _____. Minél erősebbek a _____ és
_____ kötelékei az emberek között, annál nagyobb lesz az
_____ és az _____ az emberi tevékenykedés
minden területén.”

20. Mi a sikeres közösségi tevékenység legfontosabb kulcsa? _____

-
21. 'Abdu'l-Bahá ezt mondja azokról, akik tanácskoznak: „Az együtt tanácskozók főbb jellembeli tulajdonságai legyenek: a _____, a _____, a _____, a _____, és _____ az Ő szerettei között, _____ és _____ a nehézségek közepette, és _____ az Ő fenséges küszöbénél. Ha az Úr őket nagylelkűen megsegíti ezen jellemvonások elérésében, Bahá láthatatlan Királyságából _____.”
22. Az egységben való munkálkodás erejéről 'Abdu'l-Bahá így szól: „A szent lelkek a _____ merítve bármikor is emelkedjenek fel a _____ bírva, és _____, vállvetve haladjanak előre, azon lelkek _____ válik, és a hatalmas óceán áradó hullámai a _____ léssen.”

Kilencedik rész

Alejandrát a Sanchezéknál tett negyedik látogatása alkalmával az az öröm éri, hogy találkozik Beatrice-szel (ejtsd: Beatriz), az egyik unokájukkal, aki náluk fog lakni, amíg egy közeli középiskolába jár. Beatrice-t nagyon érdekli az egység témája, és lelkesen vesz részt a társalgásban. Amint a beszélgetés a vége fele jár, Sanchez asszony hoz egy kis kávé és süteményt mindenkinek. Ez lehetőséget ad Alejandrának, hogy kicsit jobban megismerje Beatrice-t. és megbeszéljük, hogy következő nap találkoznak, hogy beszéljenek a szomszédságban zajló közösségépítési erőfeszítésekről. „Talán érdekelni fogja a fő tanfolyamsorozat tanulmányozása,” gondolja magában Alejandra. „Segíthetnék neki végigmenni az első néhány könyvön egyenletes tempóban. Lehet, akkor indítana egy gyerekosztályt vagy segítene nekem létrehozni egy serdülőcsoportot a szomszédságban. Ebben az esetben egyre nagyobb felelősséget vállalhatna a csoportért, miközben előrehalad egészen az Ötös Könyvig, ami majd felkészíti, hogy animátorként szolgáljon.” Alejandra számos, a fiataloknak szervezett összejövetelen vett részt, amelyek bizonyos beszéd témákra összpontosítva sokukat az intézeti folyamatban való részvételhez vezették. Elhatározza, hogy a Beatrice-szel való beszélgetésében ugyanazt a gondolatmenetet fogja követni a következő nap. Így indul a beszélgetés:

Mindannyian azt akarjuk, hogy a világ jobb helyé váljon. Egy olyan jövőt várunk, amikor az egyetemes béke létrejön és az emberi család harmóniában él. Egy ilyen jövő nem álom, és fel lehet építeni, amint egyre többen teszünk erőfeszítéseket, hogy hozzájáruljunk a világ jobbításához. Mélyen a szívünkben mindannyiunknak megvan a vágya, hogy szolgáljuk közösségeinket. Arra van szükségünk, hogy fejlesszük azon képességünket, hogy önzetlen szolgálati cselekedeteket tegyünk a közös érdekében.

Úgy gondolhatunk az emberiségnek adott szolgálatunkra, hogy elképzelünk egy olyan szolgálati ösvényt, amelyen együtt sétálunk. Ez az ösvény mindenki előtt nyitva áll.

Mindannyian magunk döntünk úgy, hogy rálépünk, és a saját tempónkban haladunk előre azon. Nem egyedül járunk ezen az ösvényen; a barátaink mellett szolgálunk, együtt tanulunk, és elkísérjük egymást. Minden lépés, amit teszünk, örömet és bizonyosságot teremt, és minden erőfeszítésünk isteni megerősítéseket hoz.

Beatrice-nek tetszik, amit hall, és élénk beszélgetés követi ezt a rövid bemutatót. Mielőtt tovább mennénk, álljunk meg itt, és gondolkodjunk el a két új barát közti kommunikáció jellegén. Alejandra úgy döntött, hogy egy lényegretörő beszélgetésbe bocsátkozik annak érdekében, hogy meghívja Beatrice-t, hogy vegyen részt az intézeti folyamatban. Miért nem lett volna elegendő, ha egyszerűen azt mondja Beatrice-nek, hogy az intézet egy tanfolyamsorozatot ajánl fel és meghívja, hogy vegyen részt?

Tizedik rész

Alejandra és Beatrice közt mintegy két órát tart a beszélgetés. Az alábbiakban szerepel néhány plusz gondolat, amit Alejandra megoszt új barátjával. Természetesen tudjuk, hogy nem egy hosszú, folyamatos előadást tart. A két órahossza nagy részét azzal töltik, hogy együtt fontolóra veszik az ezekben a bekezdésekben felvázolt gondolatokat.

Fiatalok vagyunk, van energiánk, és nagy a lelkesedésünk. Az emberek azt feltételezik, hogy gondtalanok vagyunk. De épp ellenkezőleg; aggódunk az emberiség helyzetével kapcsolatban, és szeretnénk látni, hogy valódi változás történik a társadalomban. És a saját életünkre is kell gondolnunk – tanulás, munka, barátok, család. Minden évben, ahogy idősebbek leszünk, egyre több felelősséget viszünk a vállunkon; szüleink sokat várnak tőlünk. Néha, amikor az összes felelősségemre gondolok, túlterheltnek érzem magam. Aztán eszembe jut egy idézet a Bahá'í írásokból, amit memorizáltam: "Az ember életének megvan a tavasza, és az csodálatos dicsőséggel van felruházva. Az ifjúság időszakát az erő és az életenergia jellemzi, és az emberi élet legkiválóbb idejeként emelkedik ki."

Azt szeretném megosztani veled, hogy az egész világon nagyon sok fiatal a mienkhez hasonló közösségekben ráébred, hogy az energiáját kettős cél vezérelheti: hogy felelősséget vállaljanak saját szellemi és lelki fejlődésükért, valamint hozzájáruljanak a társadalom átalakulásához. A célunk ezen két aspektusa szorosan összekapcsolódik. Ahogyan fejlesztjük saját képességeinket, jobban tudunk másokat szolgálni, egymás segítségével pedig egyénileg növekszünk és megerősítjük azon tulajdonságokat, amivel rendelkezünk.

És itt jön be a szolgálat ösvényének gondolata, amit korábban említettem. Az ezen való haladás nem csak egy plusz dolog az életünkben, hanem jelentést ad mindennek, amit teszünk. A közösség szolgálata segít jobban megértenünk az oktatásunk célját, tisztáznunk a jövővel kapcsolatos gondolatainkat, kifejlesztenünk azon szükséges tulajdonságokat, hogy hozzájáruljunk családjunk jól-létéhez. Megröszíti a barátságainkat. Visszatart bennünket, hogy elpazaroljuk az energiáinkat jeletéktelen tevékenységekre.

Elgondolkozva a lelki és szellemi növekedésünkön, tudatában kell lennünk annak a számos erőnek, ami befolyásol bennünket. Ezek közül némelyek, mint a tudás, az igazságosság és a szeretet ereje, a jó irányba visznek bennünket, és meg kell tanulnunk ezekkel összhangba hoznunk magunkat. Mások viszont, mint például az anyagiasság és az énközpontúság, az ellenkezőjét teszik, és ezeknek ellen kell állnunk. Törekednünk kell a kiválóság elérésére, és hinnünk kell abban, hogy az erőfeszítéseinket az isteni megerősítés megáldja.

Továbbá elgondolkozva a társadalom átalakulásához való hozzájárulásainkon – hogy az erőszak, szegénység és szenvedés világa a világbéke, jólét és harmónia világává alakuljon át – fontolóra kell vennünk mind az anyagi, mind pedig a szellemi fejlődést. Nem fog minden ember anyagilag fejlődni, ha nem fejlődünk szellemileg is. Csak akkor érhető el a világ jobbulása, ha ez a kettő kéz a kézben jár. Van egy másik idézet, amit megtanultam kívülről: „Az anyagi civilizáció olyan, mint a lámpa, míg a szellemi civilizáció a fény abban a lámpában. Ha az anyagi és szellemi civilizáció egyesül, akkor együtt lesz a fény és a lámpa, az eredmény pedig tökéletes lesz.”

Amikor a szolgálat ösvényén haladunk, megtanulunk együtt dolgozni egyének csoportjaival, különösen gyerekekkel és serdülőkkel, segítve őket, hogy szert tegyenek tudásra, képességekre és lelki tulajdonságokra. Megtanulunk odafigyelni közösségeink egységére. Az egyéneknek, családoknak és szervezeteknek, akik hozzá kívánnak járulni egy közösség fejlődéséhez, együtt kell működniük. Közös jövőképet és célt kell kialakítaniuk, és hátra kell hagyniuk mindenféle nézeteltérést.

Ezért aztán fontos, hogy mint fiatalok kialakítsuk a másokkal való harmónikus kapcsolat szokását. Barátoknak kell lennünk: elkísérni egymást a munkában, amit csinálunk, elfogadni egymás hozzájárulásait, egymást bátorítani és támogatni, meglátni egymás erősségeit, hasznos tanácsot kérni és adni egymásnak, valamint örülni egymás eredményeinek. A szolgálat ösvényén haladva együtt kell cselekednünk, értékelnünk a cselekvésünket, tanácskoznunk és tanulmányoznunk.

Az elmúlt néhány évtizedben a bahá'í közösségnek sikerült egy nagyon különleges tanulási intézményt létrehoznia lényegében a világ minden országában. Ezek az intézetek, ahogy azokra utalunk, olyan tanfolyamokat kínálnak, amelyek megerősítik azon képességeinket, hogy szolgáljuk a közösséget. Ezen tanfolyamokat tanulmányozva olyan szellemi betekintést és gyakorlati készségeket nyerünk, amelyek szükségesek a szolgálat ösvényén való közös előrejutáshoz. Amint azokon haladunk végig, a képességünk úgy növekszik egyre összetettebb szolgálati tevékenységek elvégzésére. Végig elkísérnek bennünket azok, akik tapasztaltabbak nálunk, és idővel természetesen mi is elkísérünk majd kevesebb tapasztalattal bíró barátokat. Kezdetől fogva főszereplői vagyunk az egyéni és társadalmi átalakulásnak, buzgón felelősséget vállalva saját tanulásunkért és a közösség szolgálatáért.

„Főszereplőnek lenni” azt jelenti, hogy megvan az akarás az átgondolt cselekvésre, a kitartásra az erőfeszítéseinkben, és hogy minden egyes lépésnél tudást szerezzünk, illetve azt alkalmazzuk. Egy főszereplő nem a pusztán és passzív befogadója a jótéteményeknek, hanem a fejlődés aktív résztvevője. Ahhoz, hogy valaki főszereplő legyen, meg kell tanulnia kreatív és fegyelmezett kezdeményezést tennie. Az intézeti tanfolyamok segítenek azon képességünket fejleszteni, hogy főszereplői legyünk a közösségépítés folyamatának.

Egy pillanatra gondolkozunk el a fenti bekezdések gondolatain. Ahogy azt a rész elején említettük, Alejandra nem egyszerűen csak egymás után adja elő a gondolatokat, de odafigyel, hogy Beatrice-nek elegendő lehetősége legyen azokon elgondolkozni, illetve a beszélgetéshez hozzájárulni. Jó lenne megfontolunk – miután lehetőségünk nyílt, hogy minden egyes bekezdést megbeszéljünk a csoportunkkal, illetve megtanuljuk azokat mi magunk is jól elmondani – hogy vajon a beszélgetés eljutott-e egy olyan pontra, ahol Alejandra magabiztosnak érzi magát ahhoz, hogy megosszon pár mondatot a Ruhi intézet néhány tanfolyamáról és meghívja Beatrice-t, hogy csatlakozzon az Első Könyv tanulmányozásához. Írjuk le az alábbi helyre, hogy mit mondanánk a helyében! Hogyan jellemeznénk az Első és Második Könyvet, illetve az azokban kért szolgálati cselekedeteket? A következő könyvekben megjelenő szolgálati cselekedetek rövid megemlézése – különösen a gyerekek lelki nevelésére tartott osztályok tanítása és a serdülőcsoportok animátorokként való vezetése – kétség kívül segítené Beatrice-nek kialakítania egy jövőképet, hogy ő milyen szolgálatot tudna adni a jövőben. A csoportunk tutora tud segíteni abban, hogy néhány mondatot írjunk erről a két szolgálati tevékenységről, hasonlóan ahhoz, amit Alejandra tenne hozzá, amikor meghívja Beatrice-t az Első Könyv tanulmányozására.

[illegible]

Tizenegyedik rész

Két hét telik el, mielőtt Alejandra újra ellátogat Sanchezék otthonába. Ezen idő alatt Beatrice részt tudott venni egy intenzív kampányban és elvégezte az Első Könyv első két

[illegible]

Tizenkettedik rész

Alejandra Sanchez családnál tett látogatásai az elkövetkező néhány hétben tovább folytatódnak, és lehetőségük nyílik megvitatni jónéhány olyan témát, amely természetesen adódik a megfontolt beszélgetéseikből az ima jelentőségéről – a lélek életéről, a lelki tulajdonságok kialakításáról, az Isten törvényeinek és rendelkezéseinek való engedelmisségről, és a Szeretetében való állhatatosságról. Egy alkalommal az Igazgatási Rend intézményeiről is beszélgetnek egy kicsit, különösképpen a helyi és országos szellemi tanácsokról. Nem szükséges ezen következő látogatások során érintett tartalmakat megnéznünk. Ugyanakkor van két kérdés, ami gyakran felmerül az olyan beszélgetés sorozatban résztvevők között, amit mi is itt elképzelünk. Az első a közösség által tartott találkozók természetével kapcsolatos, a másik pedig az anyagi erőforrásokkal. Ebben a részben a találkozók, különösen a Tizenkilenc Napi Ünnepek témájával fogunk foglalkozni, és a pénzügyek kérdését a következőben nézzük meg.

A következő pontok tehát az alapjául szolgálhatnak a Tizenkilenc Napi Ünnepek témájáról folytatott beszélgetésnek:

- A bahá'í közösségben különféle okok miatt tartanak összejöveteleket – hogy imádkozzanak, tanuljanak, megünnepeljenek különleges alkalmakat, tanácskozzanak közösségi ügyekről és a társadalomnak adott szolgálatról, illetve megvitassanak cselekvési terveket. Bahá'u'lláh a következő ígéretet teszi:

„Életemre és Ügyemre! Bármily lak körül is, ahová Isten barátai belépnek, s ahonnan kiáltásuk hallék, amint az Urat dicsőítik és magasztalják, körbeveszik majd az igaz hívók lelkei, és a választott angyalok mindegyike.”
23

- Az Isten Szavát a barátokkal közösen hallgatni az összejöveteleken örömet hoz a szíveknek és megerősíti az egység kötelékeit. Bahá'u'lláh erre figyelmeztet bennünket:

„Illendő a barátoknak, bármilyen országban is lakozzanak, hogy összegyűljenek, és ott bölcsen és fennköltén szóljanak, olvassák Isten verseit, mert Isten Szavai gyűjtják meg és lobbantják lánggra a szeretet tüzeit.” 24

’Abdu’l-Bahá azt írja:

„Tartsatok gyűléseket, s mondogassátok és dallammal szavaljátok a mennyei tanításokat, hogy azon ország megvilágíttassék az igazság fényével, azon föld

pedig gyönyörűséges paradicsommá válják a Szentlélek megerősítései által, mert ez a kor a Legdicsősegebb Úr évszázada, és az emberiség világa egységének a dallama elér a fülekhez keleten és nyugaton!”²⁵

- A bahá'í összejövetelek közül a Tizenkilenc Napi Ünnep különös említést érdemel. A bahá'í naptár tizenkilenc hónapból áll, amelyek mindegyike tizenkilenc napos, és minden helyen a bahá'íok havonként egyszer összejönnek ezen találkozóra, ahogyan azt maga Bahá'u'lláh elrendelte:

„Bizony, elrendeltetett néktek, hogy minden hónapban egyszer vendégszeretetet ajánljatok, mégha vízzel is csupán; mert Isten célja a szívek összekötése, jóllehet mind földi, mind égi eszközökkel.”²⁶

- A Tizenkilenc Napi Ünnep három részből áll. Az első rész az áhítaté, melynek során a barátok imákat mondanak, és részleteket olvasnak a Hit Szent Írataiból. A második az igazgatási rész, amely során a barátok a közösség ügyeiről tanácskoznak. A harmadik rész az anyagi természetű ünneplés, a társasági rész.
- A Tizenkilenc Napi Ünnep áhítat részének fontosságába betekintést nyerhetünk 'Abdu'l-Bahá alábbi szavaiból:

„Ó ti, az Időtlen Szépség hű szolgálói! Az ünnep minden időben és törvénykorszakban kedves volt Isten előtt, és az Ő szeretetei számára terített asztal dicséretre méltó cselekedetnek tekintett. Ez különösen igaz ma, eme összehasonlíthatatlan korszakban, ebben a legbőkezűbb korban, mikor még nagyobb tetszéssel fogadják, hiszen az olyan összejövetelek közé számítatják, melyeket Isten imádatára és dicsőítésére tartanak. Itt szent verseket, mennyei ódákat és dicsőítéseket zengenek, a szív pedig életre kel és a magasba ragadtatik.”²⁷

- Az Ünnep igazgatási része során az összegyűlt barátok beszámolókat hallanak a közeli és távoli bahá'í közösségek tevékenységeiről, tanácskoznak a saját közösségüket érintő ügyekről, illetve a társadalom jólétéhez való házzájárulásukról, megismerkednek az Igazságosság Egyetemes Házától kapott útmutatásokkal, áttekintik terveik előremenetelét, és javaslatokat tesznek a Hit intézményeinek. A tanácskozás a Tizenkilenc Napi Ünnepen nagy fontossággal bír, mivel ezen eszköz által minden egyes hívő részt tud venni a bahá'í világközösség ügyeiben.
- Ami az Ünnep társasági részét illeti, ez a barátság és a vendéglátás ideje. Zenét lehet játszani, felemelő előadásokat lehet tartani, gyerekek tarthatnak bemutatót. Röviden, olyan gondosan megválogatott kulturális kifejezőmódokat lehet használni, amelyek egyszerre méltóságteljesek és örömteliek, hogy gazdagítsuk az Ünnep ezen részét.
- A Tizenkilenc Napi Ünnep a Hit igazgatási rendjének egy lényeges jellemzője. Összekapcsolja a közösségi élet áhítat, igazgatási és társasági oldalát. Ezek mindegyike egyenlő hangsúlyt kell hogy kapjon, mivel az Ünnep sikere ezen három alkotóelem megfelelő egyensúlyától függ. Az Igazságosság Egyetemes Háza egy 1989 augusztusában írt üzenetben leszögezi:

„Bahá'u'lláh világrendje felöli a társadalom összes szegmensét; egységbe

rendezi az élet szellemi, igazgatási és társadalmi folyamatait, és mederbe tereli az emberi kifejeződést a maga változatos formáiban egy új civilizáció felépítése felé. A Tizenkilenc Napi Ünnep a társadalom alapszintjén mindezen jellemvonásokat magában foglalja. A faluban, kisebb vagy nagyobb városban működve olyan intézmény ez, melynek Bahá népéből mindenki tagja. A célja, hogy elősegítse az egységet, biztosítsa a fejlődést, és örömet teremtsen.”²⁸

- Egy ilyen fontos eseményt, mint a Tizenkilenc Napi Ünnep, nem lehet sietve összeállítani. Imával és elmélkedéssel minden hívőnek fel kell készítenie magát lelkileg az ünnepre, azon pedig mindenkinek szívvel és lélekkel kell részt vennie, akár olvas az áhítat rész során, vagy csak hallgatja a felolvasott részeket; akár beszámolókat tart, útmutatásokat kap, vagy javaslatokat tesz; akár a házigazda szerepét tölti be, vagy csak egyszerűen egyike azoknak, akik sugárzó örömmel vesznek részt a vendéglátásban. A Tizenkilenc Napi Ünnepről szóló ugyanazon levelében az Igazságosság Egyetemes Háza ezt írja:

„Az Ünnepre való felkészülés fontos elemei magukban foglalják a felolvasandó szövegek megfelelő kiválogatását, a jól olvasó barátok előre történő kijelölését, valamint az illetendő hozzáállás jelenlétét mind a szellemi rész átadása, mind pedig annak fogadtatása során. Az arra való figyelés, hogy az Ünnepet milyen környezetben tartják meg, akár fedett helyen vagy szabadban, nagyban befolyásolja az élményt. A tisztaság, a hely praktikus és szép elrendezése mind jelentős szerepet játszik. A pontosság szintén a jó felkészülés mércéje.

Az Ünnep sikere igen nagymértékben függ az egyén felkészülésének és részvételének minőségétől. A szeretett Mester a következő tanácsot adja nekünk: 'Fektessetek nagy hangsúlyt a Tizenkilenc Napi összejövetelekre, hogy az Úr szerettei és a Könyörületes szolgálóleányai ezen alkalmakkor orcájukat a Királyság felé fordítsák, az Úrral való egyesülést zengjék, Isten segítségéért esedezzenek, örömteli szeretettel viseltessenek egymás iránt, valamint hogy erősödjenek tisztaságukban és szentségükben, istenfélelmükben, valamint a szenvedélyeknek és az énnel való ellenállásukban. Ezáltal szakítják el magukat ezen anyagi világtól, és merülnek bele a szellem lángoló forrásába.’”²⁹

Mint mindig, most is olvassuk át a fenti gondolatokat néhányszor, és beszéljük meg a csoportunkkal azokat, hogy megtanuljuk könnyen elmondani. A következő feladatok segíteni fognak, hogy további betekintést nyerjünk a Tizenkilenc Napi Ünnep jelentőségébe.

1. Miről biztosít Bahá'u'lláh bennünket, hogy mi fog minden olyan lakhelyet jellemezni, ahol összejövünk az Urat dicsőíteni és magasztalni? _____
2. A második idézetben Bahá'u'lláh azt mondja nekünk, hogy amikor összegyűlünk, akkor _____ és _____ szólunk, olvassuk _____, mert Isten Szavai _____ és _____ a _____.

3. A harmadik idézetben 'Abdu'l-Bahá azt tanácsolja nekünk, hogy tartsunk gyűléseket, mondogassuk és dallammal szavaljuk a mennyei tanításokat, hogy

- az az ország, ahol élünk, _____.
- az a föld, ahol lakunk, _____ váljék.

4. Hány hónap van a Bahá'í naptárban? _____

5. Hány nap van minden hónapban? _____

6. Milyen különleges összejövetelre kerül sor minden hónapban egyszer a bahá'íok között? _____

7. Mi a három része a Tizenkilencnapos Ünnepnek? _____

8. A Tizenkilencnapos Ünnep részei bármilyen sorrendben követhetik egymást? _____

9. Mi az Ünnep áhítat részének a célja? _____

10. Mi az Ünnep adminisztrációs részének a célja? _____

11. Mi az Ünnep társasági részének a célja? _____

12. Az alábbi témák közül melyeket lenne helyénvaló megtárgyalni az Ünnep adminisztratív része során?

_____ A közösségi programok pénzügyi vonzatai

_____ A válogatott futballcsapat góljai

_____ Hogyan oldjunk meg egy nézeteltérést a közösség két tagja között

- _____ Az Írások egyik részletének a jelentése, amit a hét folyamán korábban a közösség egyik tagja tanulmányozott
- _____ A serdülőprogram élettereje a közösségben
- _____ A fiatalok számára elérhetővé váló helyi munkalehetőségekről
- _____ A támogatás, amit a közösség tud nyújtani a serdülőcsoportoknak, akiknek a szolgálati projektjei komplexebbé váltak
- _____ Az intézet által támogatott oktatási programokban résztvevő gyermekek és serdülők szüleinek a meglátogatása
- _____ A közösség áhitatos jellegének a megerősítése
- _____ A televízióban közvetített programok időpontja
- _____ A lelki meglátások, amiket az örömteli és fegyelmezett légkör fenntartásából merítettünk a tanulókörökben
- _____ A soron következő Szent Nap megünneplése
- _____ A közösségépítő folyamatból származó társadalmi cselekvési kezdeményezések

13. Beszéljük meg a következő kérdést a csoportunban: Miért olyan fontos az egyensúly az Ünnep három része között?

14. Most beszéljük meg az alábbi két kérdést!

- a. Hogyan készülnénk az Ünnepre, ha mi lennénk a házigazdák?
- b. Hogyan készülnénk az Ünnepre, ha csak résztvevők lennénk?

Tizenharmadik rész

A második kérdés, ami gyakran felmerül a Hitről folytatott beszélgetések során, arra vonatkozik, hogy a bahá'í közösség hogyan elégíti ki a pénzügyi szükségleteit. Itt szerepel néhány pont, ami segíthet megválaszolni ilyen jellegű kérdéseket:

- Az az eszköz, aminek segítségével a bahá'í közösség az anyagi szükségleteiről gondoskodik, a bahá'í Alap. Azt a Hit különböző szintjein lévő – helyi, országos, kontinentális és nemzetközi – intézmények kezelik. A bahá'ók abban hisznek, hogy a Hit terjesztésére tett erőfeszítéseik költségeit maguknak kell vállalniuk, és ezért az Alap csak a közösség tagjaitól fogad el hozzájárulásokat.
- Az Alaphoz való hozzájárulás önkéntes cselekedet. Továbbá bizalmas is olyan értelemben, hogy az az egyén és a Hit intézményei között lévő dolog; az adományozók nevét, illetve az adományozott összegeket nem jelentik be. A közösség tagjaira nem gyakorolnak nyomást, hogy adományozzanak. Az intézmények a közösséghez általános felhívásokat intéznek, emlékeztetik az Alap fontosságára és felhívják a figyelmét a felmerülő igényekre. Nem ritkán a közösség állít fel egy adományozási célkitűzést saját maga részére. Összegek azonban soha sincsenek meghatározva az egyének számára, és soha nem kérnek pénzt nyomatékosan. Minden egyes hívőre van bízva, hogy eldöntse mennyit is adományozzon az idevonatkozó alapelvekkel kapcsolatos saját megértése szerint.

- Az a civilizáció, amelyet próbálunk építeni, virágzó lesz mind anyagilag, mind pedig szellemileg. A gazdagság csak bizonyos feltételek teljesülése esetén elfogadható. Becsületos munkával kell azt megszereznünk. Az emberiség javára kell költenünk, és az egész közösséget fel kell hogy emelje; elfogadhatatlan az, hogy néhányan szélsőségesen gazdagok legyenek, míg a többség az alapvető létszükségletek terén is hiányt szenved. Bahá'u'lláh azt mondja nekünk:

„A legjobb emberek azok, akik hivatásukkal keresik kenyerüket, s abból tartják fenn magukat és övéiket, szeretetük miatt Isten iránt, Ki minden világok Ura.” 30
„...teremjetelek hát ép és csodálatos gyümölcsöket, melyek magatoknak és másoknak is hasznára válnak! Ezért kötelező mindenki számára, hogy mesterséggel és hivatással foglalatostkodjon, mert ebben rejlik a gazdagság titka, ó, értő emberek.” 31

Továbbá Abdu'l-Bahá kifejti:

„A gazdagság igencsak dicséretes, feltéve, hogy az egész népesség gazdag. Ha azonban néhányan aránytalanul nagy vagyonnal rendelkeznek, míg a többiek elszegényedettek, és az a vagyon sem nem gyümölcsözik, sem előny nem származik belőle, akkor ez csak teher a birtokosa számára.” 32

- Ahhoz, hogy egy olyan társadalmat építsünk, ami mentes az igazságtalanságtól és nyomorúságtól, mindannyiunknak nagylelkűnek és adakozónak kell lennünk. Még akkor is, ha pénzügyi erőforrásaink szűkösek, hozzá kell járulnunk valamivel az emberiség fejlődéséhez, mert az igazi jólét csak az adáson keresztül érhető el. A nagylelkűség az emberi lélek egyik tulajdonsága, független az anyagi körülményeinktől. A Rejtett Szavakban Bahá'u'lláh azt mondja:

„Adni és nagylelkűnek lenni az Én tulajdonságaim; jó annak, aki az Én erényeimmel ékesíti magát.” 33

- Emlékeznünk kell arra, hogy mindannak a gazdagságnak, amelyet birtoklunk, a valódi forrása Isten, a Legbőkezübb. Megteremti számunkra a létezés feltételeit; lehetővé teszi számunkra, hogy fejlődjünk. Amikor pedig az Alap számára adományozunk, akkor az Ő Ügyére költjük annak egy részét, amit Ő adott nekünk. Ezért a bahá'íoknak az Alapnak való adományozás nem csupán nagylelkűség kérdése, de egy szellemi kegy és nagy egyéni felelősség is. A Védnök azt tanácsolja nekünk:

„Olyanoknak kell lennünk, mint egy kút vagy egy forrás, amely folytonosan kiüríti magából mindazt, amivel rendelkezik, és állandóan feltöltődik egy láthatatlan forrásból. Folytosan adni embertársaink javára, akik nem bátortalanodnak el a szegénységtől való félelemtől, és bíznak a minden gazdagság és jóság Forrásának kiapadhatatlan bőkezűségében – ez a helyes élet titka.” 34

Lehetőségünk lesz majd mélyebben elgondolkodni ezen gondolatok némelyikén ennek a sorozatnak egy későbbi tanfolyamán, amely az anyagi javak témájával foglalkozik. Itt most arra vagyunk bátorítva, hogy mint mindig, beszéljük meg a fenti tartalmat pontról pontra, és csináljuk meg a következő feladatokat, hogy megtanuljuk könnyen és természetesen kifejezni a gondolatokat.

1. Az idézetek alapján töltsük ki az alábbi mondatok üres részeit!

- a. Bahá'u'lláh azt mondja nekünk, hogy hivatásunkkal keressük _____, s abból tartsuk fenn _____.
- b. Teremjünk _____ és _____ gyümölcsöket, melyek magatoknak és másoknak is _____!
- c. Mindegyikünk számára kötelező, hogy _____ és _____, mert ebben rejlik a _____.
- d. Abdu'l-Bahá kifejti, hogy a gazdagság _____, feltéve, hogy az _____ gazdag.
- e. Ha azonban _____ aránytalanul _____ rendelkeznek, míg a _____, és az a _____ sem nem _____, sem _____ nem származik belőle, akkor ez csak _____ a _____ számára.
- f. Bahá'u'lláh azt mondja: „_____ és _____ lenni az Én tulajdonságaim; jó annak, aki az Én _____ magát.”
- g. A Védnök pedig arra bátorít bennünket, hogy legyünk olyanok, mint egy _____ vagy egy _____, amely folytonosan _____ mindazt, amivel rendelkezik, és állandóan _____ egy _____.
- h. Folytosan _____ embertársaink _____, akik nem _____ a _____ való _____ és bíznak a _____ - ez a helyes élet titka.

2. Írjuk le a fenti bemutatóban követett gondolatmenetet!

Tizennegyedik rész

Ahhoz, hogy betekintést nyerjünk, hogy milyen fajta beszélgetések bontakozhatnak ki egy tevékenységekben bővelkedő faluban vagy szomszédságban, egy fiatal egyetemista, Alejandra erőfeszítéseit követtük. A jó néhány héten át tartó látogatások során a Sanchez házaspárral számos olyan témáról beszélgettünk, amely reményei szerint elmélyíti a Hitről szerzett tudásukat, és megerősíti a tanítások iránti elkötelezettségüket, melyeket a magukévá tettek. Végül Sanchezék unokájának, Beatrice-nek a színrelépése lehetővé tette, hogy megvizsgáljunk egy másfajta beszélgetést, egy két fiatal közöttit, akik mindketten lelkesen tanulják, hogy hogyan is tudják szolgálni a közösségeiket. A beszámolót követve, illetve a feladatokat elvégezve láttuk, hogy az aktuális témák növekvő ismerete mellett bizonyos lelki tulajdonságok, hozzáállás és készségek szükségesek az itt fontolóra vett beszélgetések fenntartásához.

A fejezet ezen és következő részében másfajta témákat fogunk megvizsgálni – pontosabban olyanokat, amelyek általánosságban a beszélgetés tárgyát képezik olyan családok meglátogatása során, amelyek gyermekei részvesznek az intézet által támogatott nevelési programban. Ahogyan azt már jeleztük, a gyerekosztályok tanítása és egy serdülőcsoport animátorként való vezetése olyan szolgálati tevékenységek, amelyekkel következő kurzusok foglalkoznak, a 3. Könyv, illetve az 5. Könyv. Ismert lehet a két kapcsolódó program számunkra, aszerint, hogy mi magunk részt vettünk-e bennük fiatalabb korunkban.

Nézzük meg először azt a tartalmat, ami gyakran képezi az alapját a serdülők családjával folytatott folyamatos beszélgetésnek. Elképzeljük, hogy eltelt egy kis idő azóta, hogy ott hagytuk a történetünket, és Beatrice most már a 2. Könyvet tanulmányozza. Alejandra megkérdezi a barátját, hogy szeretné-e elkísérni néhány olyan serdülő családjának a meglátogatásakor, aki egy csoportot fog alakítani az ő segítségével. Beatrice lelkesen beleegyezik.

Alejandra elmagyarázza Beatrice-nek, hogy mit képzel el. „Azzal kezdünk minden látogatást” közli, „hogymutatjuk a szülőknek azt a programot, ami iránt a lányuk vagy a fiuk érdeklődést mutatott, hogy csatlakozzon, illetve megemlíti, hogy az a szomszédságban folyó közösségépítő folyamat része. Azután megvizsgáljuk velük együtt a program néhány központi fogalmát és gondolatát. Ez lesz a látogatások sorában az első, és reményeink szerint, amint a beszélgetés idővel előre halad, a család nemcsak különböző módokon fogja aktívan segíteni a csoportot, hanem a serdülők lelki felvértezésének is a támogatói lesznek a közösségben.”

Alejandra és Beatrice a továbbiakban megbeszél néhány olyan pontot, amelyet érinteni terveznek minden egyes családdal. Eldöntik, hogy minden fontosnak tartott gondolatot leírnak, tudva, hogy csak néhányat fognak megtárgyalni az első látogatás alkalmával, a többit pedig az azt követő beszélgetések során fogják megbeszélni. Itt vannak az általuk felsorolt pontok a serdülők lappangó lehetőségeiről:

- Egy egyén életében a 12 és 15 éves kor közötti három év döntő fontosságú időszak – egy átmeneti fázis a gyerekkorból az érettségbe.
- Gyakran utalunk az ilyen korú fiatalokra mint „serdülőkre”. Ők már többé nem gyerekek, de még nem érték el a fiatalságuk teljét.
- Sajnos egy olyan téves, mégis széles körben elterjedt kép él a serdülőkről, hogy lobbanékonyak, lázadóak, önmagukkal elfoglaltak és hajlamosak az állandó válságra. Mi azonban más megvilágításban látjuk őket. Igaz, hogy ebben a rövid életszakaszban mindannyian gyors változásokat tapasztalunk fizikailag, érzelmileg és mentálisan. És az is igaz, hogy ennek eredményeként némi lázadást mutathatunk. De a valóságban ez a nagy lehetőség és nagy ígéret korszaka.
- Mi magunk is serdülők voltunk nem is olyan régen, és emlékszünk arra, hogy hogyan érintettek minket ezek a változások. Néha bátrak, néha pedig félénkek voltunk. Néha elég barátságosak voltunk, máskor meg nagyon szégyenlősek. Gyakran kifejeztük azt a vágyat, hogy hagyjanak békén, miközben reménykedtünk, hogy figyelmet kapunk. Meg akartuk érteni, hogy miben vagyunk jók, illetve milyen tehetséggel és képességekkel bírunk. És nagyon sokat számított nekünk, hogy mások hogyan látnak minket és mit gondolnak az ötleteinkről.
- Amit fontos felismerni, az az, hogy ez a fajta viselkedés csak átmeneti. Egy emberi lény életében ezekben az években fejlődnek gyorsan az elme bizonyos képességei. Elkezdünk válaszokat keresni a létezés alapvető kérdéseire. Elemezzük, hogy mi folyik körülöttünk, és megkérdőjelezzük a nagyrészt annak, amit tanítottak nekünk. És a korábbiakhoz képest nem vagyunk hajlandóak olyan automatikusan követni azt, amit a felnőttek mondanak nekünk, hogy tegyünk, különösen akkor, ha ellentmondásokat látunk szavaik és cselekedeteik között.
- Ha a fiatalokat segíteni akarjuk abban, hogy gyümölcsözően alkalmazzák az ébredező képességeiket, lényeges, hogy ne kezeljük őket gyermekként. 'Abdu'l-Bahá eképpen jellemzi ezt korszakot:

“Bizonyos idő múlva belép ő az ifjúkor időszakába, amelyben korábbi körülményeit és szükségleteit olyan új igények szorítják ki, melyek saját képességei szerinti előrehaladását érintik. Megfigyelőképességei kiszélesednek és elmélyülnek, értelmi képessége edződik és megébred, a gyermekkor korlátai és környezete nem kötik meg többé energiáit és teljesítményét.” 35

- Az Igazságosság Egyetemes Háza, a bahá'í hit irányító testülete, ezt mondja arról a megközelítésről, amit a serdülőkkel való foglalkozás során alkalmazunk:

„Míg a globális megközelítés erről a korcsoportról olyan képet fest, hogy problémás, elmerül az egymásra torlódó fizikai és érzelmi változások nyugtalanságában, érdektelen és befelé forduló, a bahá'í közösség – az

általa használt nyelvezetben és az alkalmazott megközelítésben egyaránt – határozottan az ellenkező irányban mozog, a serdülőkből ehelyett az emberbarátságot, az igazságosság éles érzékét, a világegyetemről való tanulás hő vágyát, valamint az abbéli igényt látja, hogy hozzá akarnak járulni egy jobb világ felépítéséhez.” 36

Alejandra és Beatrice a figyelmüket ezután a lelki felvértezést szolgáló program felé fordítják, és megpróbálják beazonosítani néhány jellegzetességét:

- A 12 és 15 év közöttiek vágnak arra, hogy egy olyan baráti csoporthoz tartozzanak, akikkel megoszthatják a gondolataikat, projekteken dolgozhatnak, sportolhatnak, és így tovább. Ezért a program a „serdülőcsoport” fogalma köré épül. Minden csoportot egy „animátor” vezet, aki gyakran egy idősebb fiatal, és igaz barátja a tagoknak, segítve őket a képességeik fejlesztésében.
- A csoportok rendszeresen találkoznak. A találkozókra a serdülők megtanulnak fogalmakat megvizsgálni és gondolatokat kifejezni a bírálás, illetve a kigúnyolás féltelme nélkül. Bátorítást kapnak, hogy figyeljenek, beszéljenek, elmélkedjenek, elemezzenek, hozzanak döntéseket és azok szerint cselekedjenek.
- Olyan időben élünk, amikor megannyi negatív erő befolyásolja azt, ahogyan a serdülők gondolkodnak, illetve viselkednek. Az animátorok segítenek ezen erőket leküzdeni – nemcsak azért, hogy megvédjék magukat a társadalom erkölcsi pusztulásától, hanem hogy munkálkodjanak a világ jobbulásáért.
- A program az emberi lélekben benne rejlő képességeket igyekszik ápolni, képességeket, melyek a kora serdülőkorban kezdenek megmutatkozni egyre nagyobb mértékben. Különösen fontos a gondolat és kifejezés képessége. A fiataloknak ki kell fejleszteniük a nyelvezetet, ami szükséges mind a világról alkotott mélyreható gondolatok kifejezéséhez, mind pedig annak megfogalmazásához, hogy azt hogyan szeretnék látni, hogy megváltozzon.
- A serdülők szívesen elmélkednek a céltudatos élethez alapvető fontosságú fogalmak jelentésén. A boldogság, remény és kiválóság csupán néhány példa. Sajnálatos módon az emberek hajlamosak ezekről a gondolatokról felszínesen beszélni. Az ilyen fogalmak mélyebb megértése, felismerve, hogy azok hogyan jutnak kifejezésre a mindennapi életben, segítséget nyújthatnak a fiatal elméknek, hogy egy egészséges erkölcsi struktúrát építsenek, illetve ellenálljanak a társadalom negatív erőinek.
- A fogalmak megértése lényeges az értelmi fejlődéshez. A serdülők olykor nehézségekkel nézhetnek szembe az iskolában, mert elvárják tőlük, hogy nagy adag információt tanuljanak meg a különböző tantárgyakból anélkül, hogy kielégítő segítséget kapnának az alapvető fogalmak megértéséhez. A program motiválja őket, hogy mélyen fontoljanak meg gondolatokat – legyen az erkölcsi, matematikai, tudományos, és így tovább, és ez mindig javítja a teljesítményüket az iskolában.
- A serdülők nagy vágyat éreznek arra, hogy értelmet nyerjenek a dolgok. Meg akarják érteni annak okait, hogy mi történik körülöttük. Ahhoz, hogy ez sikerüljön, képesnek kell lenniük arra, hogy nemcsak fizikai szemükkel lássanak, hanem a lelki szemükkel is. A program egyik fontos célja tehát a lelki felfogóképesség fejlesztése: azon képességé, hogy felismerjék a szellemi erőket, valamint felfedezzék a szellemi alapelveket a megtapasztalt helyzetekben.

- A program különböző céljait – az erkölcsök, a lelki megértés, és a kifejezés képességének fejlesztését –szövegek sorozatának a segítségével éri el. A szövegek a világ különböző részein élő fiatalok életéről szóló egyszerű történetekből állnak. Ezen szövegek együttes tanulmányozása, tartalmuk megvitatása és a szükséges gyakorlatok elvégzése mellett, a serdülők részt vesznek sportokban, illetve tanulnak a művészetekről és a kézművességről is.
- Animátorok segítségével a csoportok egy sor szolgálati projektet is terveznek és visznek véghez, amely egyik fő eleme a programnak. Ezeken a projekteken keresztül a serdülők megtanulnak gondolkodni a közösségről és annak szükségleteiről, tanácskozni, illetve együttműködni egymás között és másokkal a közösségben.
- A szövegek által lefedett témák változatosak; mindegyik egy olyan mondanivalóra összpontosít, amely elengedhetetlen a serdülők lelki felvértezéséhez. Az első szöveg például a "megerősítés" témájával foglalkozik – azzal, hogy Isten megerősíti az erőfeszítéseket, amelyeket nemes célok eléréseért teszünk. Egy másik szöveg a "reményről" szól – hogyan kell reménnyel tekintenünk a jövőbe még a legnehezebb időkben. Egy másik a "kiválóság" fogalmát elemzi. Az "öröm" az egyik történet témája, míg a "szó hatalma" az elmélkedés tárgya egy másikban. A matematikai fogalmakkal foglalkozó szövegek között az egyik a rendezett elme szokásait kutatja. A tudomány területén van egy szöveg, amely az ember - testi, mentális és lelki – egészségéről való gondoskodásra fókuszál. És van még egy tucatnyi, amit a serdülők tanulmányoznak három év alatt.

Alejandra és Beatrice azt tervezik, hogy néhány anyagot magukkal visznek arra az esetre, ha a szülők szeretnék egy gyors pillantást vetni rájuk. Ha nem ismerjük annyira a szövegeket, akkor hasznos lehet, ha szánunk egy kis időt, hogy elolvassunk annyi történetet, amennyit csak tudunk - ez lehetővé teszi, hogy jobban kövessük a közösségben kibontakozó különböző beszélgetéseket. Eközben arra vagyunk bátorítva, hogy teljes mértékben megvitassuk a tanuló csoportunk többi résztvevőjével a fentiekben bemutatott gondolatokat amelyekkel az 5. Könyv nagyobb mélységben foglalkozik. Ha azon könyv tanulmányozása után úgy döntünk, hogy egy serdülőcsoport animátoraként szeretnénk működni, rendszeresen meglátogatjuk majd a tagjainak a családját és megvizsgáljuk velük együtt ezeket és sok hasonló témát. De akárcsak Beatrice, most is elkísérhetsz valakit, aki tapasztalattal rendelkezik, a közösségünkben lévő serdülők családjaihoz tett néhány látogatás alkalmával.

Tizenötödik rész

A következő nap Alejandra és Beatrice ellátogatnak három serdülő otthonába, akik csatlakozni fognak a szomszédságban most alakulóban lévő új csoporthoz. Beatrice örömmel látja azt a lelkesedést, ahogyan a szülők résztvesznek a lelki felvérteést szolgáló programról való beszélgetésbe. A délután végére már meg van győződve arról, hogy szeretne Alejandrának segíteni a serdülőcsoportban, és megtanulni, hogy hogyan tud ő maga is egy új csoport animátoraként szolgálni remélhetőleg egy éven belül. Természetesen tudja, hogy közben el kell végeznie néhány intézeti könyvet. De elszánt, hogy azzal a változatlan tempóval haladjon előre a tanulásban, mint ami idáig juttatta.

És így Beatrice, Alejandra állandó támogatásával és bátorításával, előrehalad a szolgálat ösvényén. Térjünk vissza a történetéhez ismét három hónappal később, amikor

éppen a 3. Könyv befejezésénél tart. A tanulókörenek a tutora megkérte Maribelt, egy gyerekosztály tanárt, hogy hívja meg Beatrice-t és csoport többi résztvevőjét, hogy kísérik el egyenként egy újonnan alakult első évfolyamú osztályba járó gyermekek szüleinek meglátogatásakor. Beatrice úgy érzi, hogy nagyon sokat tanult a 3. Könyv tanulmányozásából. És Alejandrától tudja, aki jó néhányszor megemlítette, hogy a könyvből merített meglátásai növelni fogják a képességét, hogy animátorként szolgáljon.

Amikor találkoznak, Maribel elmondja Beatrice-nek, hogy Emma édesanyját fogják meglátogatni. „Egy bábajos kicsi lány, aki szeret tanulni”, osztja meg vele Maribel. „Egyszer már meglátogattam a szüleit, és elmagyaráztam nekik a bahá’i gyerekosztály jellegét. Örömmel engedték meg Emmának, hogy résztvegyen. Anyukája érdeklődést mutatott, hogy többen halljon az osztályról, én pedig megígértem, hogy visszamegyek és beszélek egy kicsit az általunk tanított anyag alapvető nevelési gondolatairól. Egyébként írtam magamnak egy kis jegyzetet. Ha akarod, átnézhetjük együtt és beszélhetünk róla.” Beatrice beleegyezik. Itt van a jegyzet, amit megvitatnak:

- Először elmondom Martinez asszonynak, hogy mennyire örülök, hogy Emma az osztályban van, és megemlítem néhány csodálatos tulajdonságát.
- A beszélgetés elkezdésének az tűnik a legjobbnak, ha elolvassuk vele ezt az idézetet Bahá’u’lláh írásaiból:

“Tekintsd úgy az embert, mint egy felmérhetetlen értékű kincsekkel teli bányát. Egyedül csakis a nevelés képes arra, hogy feltáruljanak a kincsei, s hogy azok az emberiség javára váljanak.”

- Azután megoszthatok egy pár gondolatot arról, hogy mennyire befolyásolt ez a kijelentés engem mint tanárt. Öröm járja át a szívemet, mondom majd, bármikor, amikor a gyerekekre nézek az osztályban és úgy gondolok rájuk, mint értékes kincsekkel teli bányákra. Mindegyikőjükben benne van a lehetőség, hogy menyei tulajdonságokat mutassanak fel. Mindegyikőjükben vannak felfedezhető és fejleszthető képességek. Mindegyikőjük felnőve a társadalom értékes tagjává válhat és hozzájárulhat a világ jobbulásához.
- Ezt követően valószínűleg adnom kell néhány példát azon kincsekre, amelyek megnyilvánulására a nevelésnek törekednie kell minden gyerekben. Megemlíthetem az elme néhány képességét, például hogy feltudja fedezni a természet törvényeit, csodálatos műalkotásokat tud létrehozni, és nemes gondolatokat tud kifejezésre juttatni. A gyerekek elkezdhetik kifejleszteni mindezen képességeket, magyarázom majd, ha megfelelő nevelésben részesülnek. De ahhoz, hogy ez megtörténjen, szert kell tegyenek bizonyos tulajdonságokra egész fiatalon. Például meg kell tanulniuk odafigyelni, szükség esetén keményen dolgozni, és arra koncentrálniuk, amit csinálnak. Olyan egyénekké kell válniuk, akiket foglalkoztat mások jóléte és akik szolgálni kívánják a közösséget. Ezért fontos odafigyelnünk személyiségük fejlődésére korai életszakaszukban.
- Itt alkalmas lesz majd megkérni Martinez asszonyt, hogy osszon meg néhány gondolatot arról, hogy milyenféle ember szeretné ha lenne a lányából? Melyek azok a személyiség jegyek, amiket fontosnak tart, hogy Emma rendelkezzen?
- Az általa említett tulajdonságok között bizonyosan lesznek olyanok, amik a lelki tulajdonságok kategóriájába esnek, ami a következő téma, amit fel fogok hozni.

Vannak bizonyos tulajdonságok, amivel egy egyénnek rendelkeznie kell. Azt fogom mondani, hogy ezek alapvetőek az emberi léthez. Az ember lelkéhez tartoznak. Úgy fejlődnek, ahogy a szívünk tükrét csiszoljuk, hogy az visszatükrözhesse Isten tulajdonságait. Ezekre mint lelki tulajdonságokra utalunk, és az első évfolyamon osztályaiban tanított leckék nagyrészt ezekre a tulajdonságokra fókuszálnak.

- Szerintem folytatom, és felsorolok néhány lelki tulajdonságot, amivel a 3.Könyv első évfolyamának leckéi foglalkoznak, és megosztom vele a hozzájuk tartozó idézeteket. Elmagyarázom, hogy Emma majd memorizálni fogja ezeket az idézeteket, és megkérheti a kislányát, hogy mondja fel neki, akárcsak az imákat, amiket megtanul:

- Szeretet:

„Ó, barát! Szíved kertjébe ne ültess mást, csakis a szeretet rózsáját...”³⁸

- Igazságosság:

„Járjátok az igazságosság ösvényét, mert ez valóban az egyenes ösvény.”³⁹

- Igazmondás:

„Az igazmondás minden emberi erény alapja.”⁴⁰

- Öröm:

„Ó, ember fia! Örülj szíved vidámságának, hogy érdemes légy a Vélem való találkozáshoz, és szépségem visszatükrözésére.”⁴¹

Maribel és Beatrice eldönti, hogy a fenti gondolatok elegendőek egy látogatáskor. Mi magunk is hamarosan tovább megyünk a 3. Könyvre, és alkalmunk elgondolkoznunk néhány olyan alapelven, ami körvonalazza a Ruhi Intézet hatéves programját a gyermekek lelki nevelésére. Ha előtte alkalmunk nyílik, hogy meglátogassunk néhány szülőt egy gyerekosztály tanítóval, az itt felvázolt gondolatok segítségnek fognak bizonyulni; most pedig beszéljük át azokat pontról pontra a tanulócsoporthoz.

Tizenhatodik rész

Korábban már olvastuk 'Abdu'l-Bahá ezen szavait: „Minél erősebbek a barátság és szolidaritás kötelékei az emberek között, annál nagyobb lesz az eredmény és az alkotóerő az emberi tevékenység minden területén.” Az Igazságosság Egyetemes Háza azt mondja, amikor otthonokat látogatunk meg, illetve magunkhoz hívunk meg másokat: „olyan lelki kötelékeket alakítotok ki, amelyek közösségérzetet teremtenek.” Ezért hát nem szabad alábecsülnünk ezen gyakorlat hatását az egyre növekvő közösségünk kultúrájára.

Az előző részekben megnéztünk számos különféle beszélgetést, amelyre sor kerülhet az otthoni látogatásaink során. Mindannyian, amint a szolgálat ösvényén haladunk, résztveszünk majd a falunkban, városunkban vagy a szomszédságunkban egy egyre bővülő beszélgetésben arról, hogy Bahá'u'lláh tanításait hogyan lehet alkalmazni az egyéni és kollektív életünkben. Néha ez formális látogatások sorozatán keresztül bontakozik ki, amiket

azért szervezünk, hogy egyre többen elmélyítsék a tudásukat ezen tanításokban. Számos más alkalomkor az intézet nevelési programjai, azok céljai és tartalma lesznek a beszélgetés témái. Egyre több szomszédot és barátot hívunk meg, hogy vegyen részt a közösségépítés folyamatában. Amint tehát a jövőbe tekintünk és a szolgálat ösvényére, ami előttünk áll, minden erőfeszítést meg kell tennünk, hogy megtanuljuk jól az ebben a fejezetben bemutatott tartalmat, tapasztalatot szerezzünk az egyes témákról való beszélgetésben, és természetesen tovább mélyítsük saját tudásunkat Bahá'u'lláh tanításairól. Így miénk lesz az a véget nem érő öröm, ami Isten Szavának másokkal való megosztásából ered.

IDÉZETEK FORRÁSA

1. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, (Budapest, 2011-2018), Arab 4, 4.old.
2. Bahá'u'lláh, *Bahá'í imák* (2007, Budapest), 4. old.
3. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, (Budapest, 2014), 4:1, 7.old.
4. Uo., 5:2, 7-8.old.
5. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í imák* (2007, Budapest), 87.old.
6. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í prayers* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002), 113.old.
7. Uo., 113.old.
8. From a talk given on 16 August 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), 23, 364.old.
9. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í imák*, 96.old.
10. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 45:1, 59.old.
11. 'Abdu'l-Bahá, id. Shoghi Effendi, *Bahá'u'lláh Világrendje (Válogatott levelek)* (2010, Budapest), 149. old.
12. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 5:5, 8. old.
13. 'Abdu'l-Bahá, From a talk given on 5 May 1912, *The Promulgation of Universal Peace*, 4, 128.old.
14. 'Abdu'l-Bahá, *Párizsi beszédek* (Budapest, 2016), 6:7-8, 28-29.old.
15. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 146:1, 183.old.
16. 'Abdu'l-Bahá, From a talk given on 5 May 1912, *The Promulgation of Universal Peace*, 4, 128.old.
17. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 44, 66.old.
18. Uo., Perzsa 66, 84.old.
19. From a Tablet of 'Abdu'l-Bahá (authorized translation)
20. 'Abdu'l-Bahá, From a talk given on 25 September 1912, *The Promulgation of Universal Peace*, 2, 478-79.old.
21. Abdu'l-Bahá, *Válogatások 'Abdu'l-Bahá Írásaiból* (2021, Budapest), 43:1,
22. Uo., 207:3,
23. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Meetings: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, and Shoghi Effendi*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1976, 1980 printing), 3.old.
24. Uo.
25. 'Abdu'l-Bahá, *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), 3. kötet, 631. old. (authorized translation)
26. Bahá'u'lláh, *A Kitáb-í Aqdas: A Legszentebb Könyv* (2001, Budapest), 57, 43.old.
27. Abdu'l-Bahá, *Válogatások 'Abdu'l-Bahá Írásaiból*, 48:1,

28. Az Igazságosság Egyetemes Háza, egy 1989. augusztus 27-i levélből (published in *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age*, Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010, 69:2, 132–33.old.)
29. Uo., 69:9-10, 135.old.
30. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 82, 96.old.
31. Uo., Perzsa 80, 96.old.
32. 'Abdu'l-Bahá, *Az Isteni Civilizáció Titka* (2018, Budapest), 46, 24.old.
33. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 49, 70.old.
34. Shoghi Effendi, cited in *Bahá'í News*, no. 13 (September 1926), 1. bekezd.
35. 'Abdu'l-Bahá, From a talk given on 17 November 1912, *The Promulgation of Universal Peace*, 617.old., 3. bekezd.
36. Az Igazságosság Egyetemes Háza, Ridván Üzenet 2010, 16. bekezd.
37. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 122:1, 152.old.
38. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 3, 38.old.